

Kích Tình Tuyệt Sắc

Contents

Kích Tình Tuyệt Sắc	1
1. Chương Mở Đầu	1
2. Chương 1	3
3. Chương 2	17
4. Chương 3	23
5. Chương 4	28
6. Chương 5	33
7. Chương 6	38
8. Chương 7	44
9. Chương 8	49
10. Chương 9	53
11. Chương 10 The End	58

Kích Tình Tuyệt Sắc

Giới thiệu
Đang Cập Nhật

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/kich-tinh-tuyet-sac>

1. Chương Mở Đầu

Kích Tình Tuyệt Sắc- Văn Án + Tiết Tử

Kích tình tuyệt sắc

Văn án

Một lần, lại thêm một lần nữa!

Bọn họ vừa mới gặp mặt, hắn liền ép nàng làm chuyện ấy

Cũng không kể lúc ấy bọn họ đang ở cửa phòng hiệu trưởng, còn là đang ở ban ngày ban mặt.

Sau lần gặp mặt, hắn lại bắt nàng tới phòng thay quần áo. Nơi này hôn nhẹ, nơi đó sờ sờ, ôn nhu triền miên đến khi chân nàng mềm nhũn.

Thật là khủng khiếp!

Không ai so với hắn bá đạo hơn, tà ác hơn, nàng đơn giản sợ chết hắn, mà quá đáng hơn vẫn còn ở phía sau. Hắn được như ý, cứ nhiên chạy đến phòng học đợi nàng tan lớp.

A đó! Nhìn sắc mặt hắn cũng biết, hắn lại muốn tìm nàng làm chuyện đó rồi.

Được rồi! Muốn cái đó, cái đó có thể, hết thầy đều phải theo thứ tự

Thứ nhất nói chuyện phiếm, thứ hai là cầm tay, thứ ba xem phim..

p/s: Truyện này 18+ nha mấy nàng, hehe, nàng nào ủng hộ ta làm truyện này thì dzô Cm mấy dòng hoặc ấn nút Like cho ta nha.

Thân ái

Tiết Tử

Ánh trăng rơi vãi vào bên trong căn phòng cũng soi nhẹ trên thân thể trắng nõn mềm mại của An Tuyết Nhi, một hồi gió mát nhẹ nhàng thổi qua, nhưng nàng cũng không cảm thấy rét lạnh, bởi vì nàng đang bị dục hỏa thiêu đốt.

“A. Không muốn. Ta không được.” Nàng cau chặt chân mày không chịu nổi, trên khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn đã tiết ra lấm tấm mồ hôi.

Một đôi tay ngăm đen dùng sức đè xuống ngực cùng mông của nàng, thân thể nam nhân bao trùm ở trên người nàng càng không ngừng luật động, mỗi một lần lại đụng vào đỉnh hoa kính chỗ sâu nhất.

An Tuyết Nhi mê muội cảm thụ phân thân của hắn kiên định ở trong nàng càng không ngừng ma sát ra vào, mà hai chân của nàng lúc này đang kẹp chặt hai bên hông nam nhân.

Đột nhiên, nam nhân thay đổi góc độ, nhanh chóng sát qua rồi thẳng lên làm nàng điên cuồng một lần nữa.

“A ——” nàng hoàn toàn chịu đựng không nổi, hét chói tai lên một tiếng, ở hoa nguyệt giống như có một dòng suối nhỏ tiết ra dịch ái, cũng mãnh liệt co rúc lại.

Nam nhân tựa hồ rất đắc ý, lại mạnh liệt hơn, hơn nữa càng thêm dùng sức ra vào hoa nguyệt.

“Ngừng, dừng lại. Cầu xin người.” Thân thể của nàng đã không chịu nổi, liên tục nhiều lần đạt cao trào, nhưng là che ở trên người nàng nam nhân tựa hồ không muốn bỏ qua cho nàng, nắm lên hai chân của nàng nhảy qua trên vai, sau đó cứng rắn nhét vào một gối đầu ở nàng dưới mông, làm kiên định dễ dàng hơn cắm vào miệng huyết nhỏ.

Hắn giống như man ngư tựa như đụng vào hoa huyết ướt át, mồ hôi trên người nhỏ xuống ở trên khuôn mặt tuyết trắng nhỏ nhắn của nàng, nam nhân bị hấp dẫn cúi người lè lưỡi liếm mồ hôi trên mặt nàng, mà hạ thân vẫn là càng không ngừng cổ động.

Ở nơi này yên tĩnh không tiếng động ban đêm, có thể tinh tường nghe thanh âm da thịt đụng chạm, hơn nữa An Tuyết Nhi khắc chế không được, phát ra tiếng thở yếu kiêu cùng hắn, khiến cho bên trong phòng có vẻ phá lệ mập mờ.

Đột nhiên, hắn cúi xuống dùng sức kéo hai chân ở trên vai ra, hai tay nắm chặt mông của nàng kéo hướng phân thân khổng lồ nóng rực, một cái so một cái thâm nhập vào rồi lại rút ra liền lại lập tức đâm vào, để cho An Tuyết Nhi hoàn toàn theo không kịp tiết tấu của hắn.

An Tuyết Nhi mê loạn lắc đầu, hắn nhiều lần chạm tới đỉnh tử cung của nàng, mà cũng là ẩn tượng của nàng ở trước khi lâm vào hôn mê

Rốt cục, hấn ở một lần cuối cùng đánh trúng, ở nàng sâu trong hoa tâm phun ra lửa nóng tinh dịch.

Nam nhân co quắp té ở trên thân thể trắng nõn mềm mại của nàng, vậy mà phân thân của hấn lại giống như không muốn rút ra, vẫn sống ở trong u huyệt của nàng

Chỉ chốc lát sau, hấn chống thân lên bưng lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của An Tuyết Nhi, cẩn thận nhìn nàng gương mặt tinh xảo xinh đẹp của nàng .

Nồng đậm lông mi giống như một hàng tiểu phiến tử che ở trên đôi mắt to tròn, chiếc mũi thẳng, khéo léo, hơn nữa da thịt tuyết bạch vô hạ , tổ hợp thành khuôn mặt nhỏ nhắn hấn thích nhất , còn có, vóc người cân đối, khiến cho hấn không tự chủ được biến thành dâm thú, muốn hoàn toàn đoạt lấy tất cả của nàng.

Nghĩ đến đó, hấn cảm giác của mình lại bắt đầu cứng rắn lên, không nhịn được muốn kêu tỉnh nàng làm tiếp lần nữa

“Tuyết Nhi. Tiểu Tuyết Nhi của ta. Tỉnh dậy đi!” Thanh âm ôn nhu nhẹ nhàng gọi.

2. Chương 1

Kích Tình Tuyết Sắc- Chương 01

“ Tuyết Nhi... Tuyết Nhi, người mà không dậy là sẽ bị trễ đó! Tuyết Nhi, người lập tức tỉnh lại cho ta!” Nhìn nữ nhi vẫn thoải mái ngủ ở trên giường Đinh Mị lửa giận lên cao, bực mình dùng sức đập mạnh xuống giường

“ Ai nha” An Tuyết Nhi ngã xuống đất, xoa xoa cái mông, trước mắt nàng là hình dáng của mẹ, trong lòng có phần không rõ giọng nói ôn nhu gọi nàng là của nam tử, thế nào lại biến thành .. Đó... không! Nữ nhân trước mặt đang phi thường tức giận.

“ Người, cái đứa trẻ chết tiệt này, sao không tự mình rời giường hả? Mới sáng sớm ta đã phải dậy gọi người, đã thế người còn mặc kệ. Nha... ta thật đáng thương mà!” Vừa nghĩ tới chồng của nàng vì muốn nàng gọi nữ nhi rời giường, mà lạnh nhạt nàng cả một đêm, vì thế đối với nữ nhi nàng càng thêm tức giận.”

“ A! Mẹ, con ngủ thời điểm là rất say nha, hơn nữa không nghe thấy người gọi là chuyện thường tình, người cần gì phải đá con xuống giường như vậy” An Tuyết Nhi xoa xoa hai mắt, bắt đầu đi nhìn người mẹ xinh đẹp như mình tinh của mình trước mặt, lúc này mới hiểu rõ mình lại mơ thấy một cuộc mộng xuân kịch liệt.

Không sai, “ lại” một cuộc nữa.! Nàng cơ hồ gần đây ngày ngày cùng với một nam tử xa lạ ân ái, nhớ tới lại khiến vẻ mặt nàng ngày thêm co quắp.

“ Người, cái nữ nhi bất hiếu này lại còn dám mạnh miệng! Nói cho người biết, nếu không phải cha người năn nỉ ta thật lâu, lão nương ta mới không có cái thời gian rảnh rỗi làm cái đồng hồ báo thức cho người nha! Hại ta ngủ chưa đủ, nhan sắc của ta... Ôi... Ta thật đáng thương đó nha! Tối gọi người rời giường mà vẫn bị người sinh khí!” Đinh Mị vốn còn muốn tận tình dạy bảo, lại nhìn thấy thân ảnh trương phu mình ở phía sau, lập tức giả bộ khóc lóc đáng thương.

“ Mị nhi...” An Học Hiền quả nhiên đi vào.

“ Darling! Tuyết Nhi sinh khí với ta nha, nàng không thích ta, người về sau đừng có nhờ người ta làm cái chuyện này, đã cố hết sức còn không được nữa câu cảm ơn a!” Đinh Mị chạy như vũ bão yêu kiều gục vào ngực chồng mình, bộ dạng thật sự khác biệt một trời một vực với người đàn bà chanh chua chữm đồng, bộ dạng nàng lúc này xinh đẹp, mảnh mai làm cho người khác muốn hảo hảo che chở.

“ Phải không? Mị nhi.. ừy khuất người. Tối nay, tất cả đều nghe theo người, có được không?” An Học Hiền nhỏ giọng thì thầm vào tai kiều thê của mình.

Đinh Mị lộ vẻ then thùng, vùi mặt vào sâu trong ngực chồng ha ha cười.

“ Chớ cùng tiểu hài tử hờn dỗi nữa, chúng ta xuống lầu ăn bữa sáng đi nào.” Vừa nói, hắn liền kéo thê tử rời đi, nhưng trước khi ra khỏi cửa, còn thừa cơ quay đầu hướng nữ nhi nháy mắt mấy cái.

“ Tuyệt Nhi, nhanh lên một chút, chuẩn bị xong còn phải tham gia lễ tự trường nữa đó.”

“ Dạ, cha, con xong ngay đây.” An Tuyệt Nhi nhìn theo hướng cha mẹ rời đi, chắc chắn cha buổi tối hôm qua lấy lý do gọi nàng dậy muốn mẹ ngủ không muốn làm chuyện ân ái. Khó trách mẹ chưa thỏa mãn dục vọng nên mới phát tiết lên đầu nàng. (TY: Ta shock, nhà này.. mẹ nàng ấy thật BT nha :>)

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">Nàng nhanh chóng chỉnh trang ra cửa, không muốn bỏ qua chuyến xe của trường học, mặc dù trong nhà có tài xế, nhưng nàng không muốn trở thành người nổi tiếng đi.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">***

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">Tự trường ngày thứ nhất, ban giám hiệu thông báo một số chuyện, rồi phát một ít tài liệu rồi để học sinh tự do đến xã đoàn hoạt động.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">“An Tuyệt Nhi! Bọc sách cho tốt rồi tới phòng làm việc của thầy nha.” Giang lão sư đối với An Tuyệt Nhi đang bọc sách nói.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">“ A! Hảo, em lập tức tới.” Mặc dù có chút nghi ngờ, nhưng An Tuyệt Nhi vẫn thuận theo lời lão sư.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">“ Di? Lão sư Giang bảo người làm cái gì a?” Bạn tốt của nàng – Từ Tiểu Linh cau mày vẻ mặt khó hiểu nói.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">“ Ta cũng vậy, không rõ lắm.”

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">“ Có muốn ta đi cùng người không?”

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">“ Không cần, người đi Vũ Thanh xã đi! Người nhưng là trụ cột đây!” An Tuyết Nhi đối với hảo ý của bằng hữu nói.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">“ Người, cái tiểu cầu chân, được rồi! Vậy ngày mai gặp!” Nói xong, Từ Tiểu Linh phất tay chậm rãi rời đi, xoay người thì mái tóc gọn sóng giương thành một vòng, làm người ta không nhận được nín thở vì vẻ đẹp của nàng.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">***

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">Mang theo nghi ngờ, An Tuyết Nhi đi tới phòng làm việc của lão sư.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">“ Lão sư, xin hỏi thầy muốn em tới là có chuyện gì không?”

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">“ Nga, là như vậy, học kỳ này năm thứ ba có chuyển tới một học sinh rất đặc biệt, hiệu trưởng hi vọng có một đồng học phẩm hạnh tốt dẫn hần đi thăm trường, giới thiệu về trường của chúng ta.”

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">“ Nhưng tại sao lại chọn em?” Nàng cũng không cảm thấy mình đặc biệt ưu lương a!

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">“ Cái này...Bởi vì năm ngoái em được chọn là hoa khôi Lan Hình, cho nên thầy liền đem em đề cử với hiệu trưởng.. Đúng rồi! Chính là như vậy.....”. Giang lão sư gãi gãi cái đầu chỉ còn dư mấy sợi tóc, hoảng hốt giải thích.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">“Cho nên em tốt hơn hết là hảo chiêu đại học sinh chuyển trường này, đừng phụ sự kỳ vọng của thầy hiệu trưởng với thầy nha.” Giang lão sư thao thao bất tuyệt nói một đồng lời nhắm nhĩ rồi cuộc cũng đưa ra một câu kết luận.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">“ Hảo, lão sư, em sẽ cố hết sức.” An Tuyết Nhi không nghi ngờ gì gật đầu đáp ứng.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">“An Tuyết Nhi, em thật sự là trò ngoan của thầy, tương lai của thầy đều dựa vào em. Cái này, khách quý đang ở phòng hiệu trưởng chờ em, em mau đi đi!”

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">“Mặc dù cảm thấy lão sư có chút kỳ quái, nhưng nàng vẫn bước nhanh đến phòng hiệu trưởng, không muốn người khách quý trong miệng lão sư phải chờ lâu.

< style=""text-align:" center;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">Chương 1.2

< style=""text-align:" center;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;"> “Cốc cốc cốc!” An Tuyết Nhi gõ cửa phòng hiệu trưởng, chờ hiệu trưởng kêu nàng đi vào, nhưng đợi thật lâu không có ai lên tiếng. đang trong lúc nàng hoài nghi bên trong không có ai, thì đột nhiên cảm giác được sau lưng có một thân ảnh.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;"> “Hắc! Tiểu mỹ nhân, người ở đây làm cái gì?” Một thanh âm khinh bạc vang lên.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;"> An Tuyết Nhi sợ hết hồn, xoay người nhìn lại.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;"> Trước mặt nàng là một thân hình thon dài ngăn trở, giờ khắc này, vóc người của cửa hắc đang khẽ khom lưng đem mặt đến gần nàng, để cho nàng có cơ hội có thể thấy rõ ngũ quan của hắn.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;"> “Mày kiểm nồng đậm phảng phất đại biểu cá tính bá đạo của hắn, cặp mắt xinh đẹp thần bí lại mang theo tà khí, cánh mũi thẳng cao vút giống như đang cười nhạo người.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> Mà đôi môi của hắn hơi cong lên làm cho người ta muốn biết khi cùng hắn hôn tư vị đến tột cùng là như thế nào? (TY: ta *ngât*)

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> Không nghĩ tới nam tử có cái giọng khinh bạc lại tuần mỹ như vậy.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> Với cá tính hướng nội của An Tuyết Nhi, có một nam tử bộ dạng xuất sắc dựa gần như vậy, nàng đã sớm quên giao phó của Giang lão sư, nàng thật muốn lập tức thoát đi hiện trường.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> “Phiên toái người tránh ra.” Nàng sợ hãi lên tiếng, buông xuống gương mặt trắng nõn hơi điểm màu hồng nhạt

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;"> Người vẫn chưa trả lời ta, người đến đây làm gì? Quân Thánh Thiên đưa hai tay đề lên cửa, đem An Tuyết Nhi bao vây lại ở giữa.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;"> Ta.. Ta là tới tiếp đãi tân học sinh, lão sư muốn ta dẫn hắn đi thăm trường học, Người... người có thể hay không tránh ra một chút? An Tuyết Nhi lúc này mới nghĩ tới nhiệm vụ của nàng.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;"> Người không ngại thì dẫn ta đi thăm trước nga. Hắn càng tiến gần sát vào thân thể mềm mại của nàng.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;"> Không được, người... tránh ra, ta muốn đi tìm người. Đối diện, với thân thể hắn đang lấn sát người nàng, nàng sợ hãi đưa tay lên chống đỡ vào lồng ngực hắn. Nàng muốn khóc.. hắn tại sao lại muốn khi dễ nàng cơ chứ?

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

serif;="" white-space;="" normal;="" letter-spacing;="" normal;="" color;="" #333333;="" vertical-align;="" baseline;="" word-spacing;="" 0px;="" border;="" 0px;="" padding;="" 0px;="">“Tiểu mỹ nhân, người như thế là không được nha! Làm sao người lại có thể thiên vị như vậy chứ? Ta cũng muốn người dẫn ta đi thăm trường một lát a!”

< style=""text-align:" left;="" text-transform;="" none;="" background-color;="" #ffffff;="" text-indent;="" 0px;="" margin;="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style;="" none;="" outline-color;="" invert;="" outline-width;="" 0px;="" font;="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space;="" normal;="" letter-spacing;="" normal;="" color;="" #333333;="" vertical-align;="" baseline;="" word-spacing;="" 0px;="" border;="" 0px;="" padding;="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform;="" none;="" background-color;="" #ffffff;="" text-indent;="" 0px;="" margin;="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style;="" none;="" outline-color;="" invert;="" outline-width;="" 0px;="" font;="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space;="" normal;="" letter-spacing;="" normal;="" color;="" #333333;="" vertical-align;="" baseline;="" word-spacing;="" 0px;="" border;="" 0px;="" padding;="" 0px;="">“Không được.. cầu xin người tránh ra, đừng làm khó ta.” Nàng nghẹn ngào cầu xin hắn.

< style=""text-align:" left;="" text-transform;="" none;="" background-color;="" #ffffff;="" text-indent;="" 0px;="" margin;="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style;="" none;="" outline-color;="" invert;="" outline-width;="" 0px;="" font;="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space;="" normal;="" letter-spacing;="" normal;="" color;="" #333333;="" vertical-align;="" baseline;="" word-spacing;="" 0px;="" border;="" 0px;="" padding;="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform;="" none;="" background-color;="" #ffffff;="" text-indent;="" 0px;="" margin;="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style;="" none;="" outline-color;="" invert;="" outline-width;="" 0px;="" font;="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space;="" normal;="" letter-spacing;="" normal;="" color;="" #333333;="" vertical-align;="" baseline;="" word-spacing;="" 0px;="" border;="" 0px;="" padding;="" 0px;="">“Là thế này phải không? Nhưng là ta không chỉ muốn như vậy làm khó người mà ta còn muốn hôn cái miệng nhỏ nhắn của người nha!”

< style=""text-align:" left;="" text-transform;="" none;="" background-color;="" #ffffff;="" text-indent;="" 0px;="" margin;="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style;="" none;="" outline-color;="" invert;="" outline-width;="" 0px;="" font;="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space;="" normal;="" letter-spacing;="" normal;="" color;="" #333333;="" vertical-align;="" baseline;="" word-spacing;="" 0px;="" border;="" 0px;="" padding;="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform;="" none;="" background-color;="" #ffffff;="" text-indent;="" 0px;="" margin;="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style;="" none;="" outline-color;="" invert;="" outline-width;="" 0px;="" font;="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space;="" normal;="" letter-spacing;="" normal;="" color;="" #333333;="" vertical-align;="" baseline;="" word-spacing;="" 0px;="" border;="" 0px;="" padding;="" 0px;="">Quân Thánh Thiên lợi dụng việc nam nhân khí lực lớn, gần thân thể nhỏ nhoi đang giãy giụa của nàng, một tay đem hai tay nàng nắm chặt lên cổ định ở trên đầu nàng.

< style=""text-align:" left;="" text-transform;="" none;="" background-color;="" #ffffff;="" text-indent;="" 0px;="" margin;="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style;="" none;="" outline-color;="" invert;="" outline-width;="" 0px;="" font;="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space;="" normal;="" letter-spacing;="" normal;="" color;="" #333333;="" vertical-align;="" baseline;="" word-spacing;="" 0px;="" border;="" 0px;="" padding;="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform;="" none;="" background-color;="" #ffffff;="" text-indent;="" 0px;="" margin;="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style;="" none;="" outline-color;="" invert;="" outline-width;="" 0px;="" font;="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space;="" normal;="" letter-spacing;="" normal;="" color;="" #333333;="" vertical-align;="" baseline;="" word-spacing;="" 0px;="" border;="" 0px;="" padding;="" 0px;="">“Người

nghe làm cái gì? Vô lại! Buông ta ra!” Nàng khiếp sợ cố gắng sự trói buộc của hắn, mặc dù hắn đẹp trai làm tim nàng đập rộn nhưng mà nàng không muốn nam nhân vừa gặp lần đầu đã dễ trở nên tán tỉnh..

```
< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">
```

```
< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;"> “Ta muốn người. Người nhất định phải là nữ nhân của Quân Thánh Thiên ta.” Nói xong hắn lập tức cúi đầu, hôn lên cái miệng nhỏ của nàng, đầu lưỡi cạy mạnh xâm nhập vào trong miệng cùng lưỡi của nàng quấn quýt dây dưa với nhau, thậm chí hắn còn dùng sức mà...
```

```
< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">
```

```
< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;"> An Tuyết Nhi dùng sức lắc đầu muốn thoát đi bờ môi của hắn, càng không ngừng uốn éo mong muốn trốn khỏi sự khống chế của hắn, nhưng vô luận nàng có phản kháng như thế nào, hắn vẫn vững vàng giữ chặt nàng lại.
```

```
< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">
```

```
< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;"> Bị hắn hôn khiến đầu óc của nàng choáng váng, dần dần quên đi sự giãy giụa.
```

```
< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;"> Quân Thánh Thiên đem thân thể đang mềm yếu của nàng vòng lên bờ vai hắn, hai tay suông sẽ vuốt ve dẫn dắt thân thể mềm mại ấy đi vào mộng寐, tay phải của hắn đặt lên hông nàng, dùng sức đem chỗ sâu kín ấy của nàng đặt vào hạ thể đang căng trướng của hắn, nhiệt liệt ma sát, trong lúc đó tay trái của hắn cũng trực tiếp bắt được cái thứ sớm đầy đặn, ra sức dùng sức vuốt ve đem hai gò bồng đào mê người ấy biến hình.
```

```
< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">
```

invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> Nàng đã còn còn khả năng phản kháng, toàn thân nhiệt năng đang giống như một ngọn lửa, vô lực phản kháng sự cuồng dã của hắn, chỉ có thể ở hai tay nắm chặt thật chặt bả vai ấy.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> Quân Thánh Thiên liếm cánh môi mềm mại, rồi thuận thế đi xuống chiếc cổ trắng ngần, thỉnh thoảng lại ra sức mút, lưu lại một vết lại một vết hôn.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> Hắn đem nàng đè ở giữa cánh cửa về thân thể hắn, dùng sức tháo nút áo của nàng, vén rộng váy lộ ra dây nịt vú màu trắng, Quân Thánh Thiên hít mất một cái, đưa tay cởi luôn áo lót của nàng không một chút chần chờ.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> Trong nháy mắt, đôi gò bông lộ ra ngoài, ở trước mặt hắn đang đưa tạo thành gợn sóng mê người, hắn không chịu nổi được sự hấp dẫn ấy, tên rì lên một tiếng, ngay sau đó cúi đầu hôn lên bờ ngực tuyết trắng.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,=""

serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> An Tuyết Nhi mơ mơ màng màng, rồi cuộc cũng tỉnh táo lại một chút, nàng đưa tay muốn đẩy tên sắc lang đang làm xằng làm bậy trên người nàng.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> “Người.. bại hoại.. Mau buông ta ra!” Nàng khó khan nói, nàng bị hấn trưc đưa làm cho toàn thân vô lực, mà hạ thân kia lại không ngừng tuôn ra cảm giác ẩm áp xa lạ, cũng làm cho nàng bối vì thèm muốn mà đau đớn.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> “Tiểu Tuyết Nhi... Người là của ta, ta có quyền hưởng dụng người, mà người cũng muốn ta, không phải sao?” Quân Thánh Thiên nắm chặt bắt đầu của nàng, qua lớp y phục ở chỗ kín của nàng mà chà sát.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> “Nha.. Không... Người ở đây là làm cái gì? Dừng lại!” Thân thể mảnh mai của nàng theo hấn trên dưới dong đưa.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">Quân Thánh Thiên không để ý tới sự phản kháng ấy, hẳn càng ra sức xâm phạm chỗ kín của nàng, mặc dù hạ thân hai người đều có quần áo cách trở, nhưng lửa nóng kiên đỉnh của hắn lại giống như đang mạnh mẽ xông vào hoa huyệt của nàng.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">“A... không muốn, cầu xin người...” Mới nếm thử tình dục, nàng căn bản không ngăn cản được ham muốn kịch liệt hoan ái, nàng sợ, sợ không khống chế được mình mà hưởng ứng hẳn kịch liệt đòi hỏi.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">“Tiểu Tuyết Nhi của ta...” Hắn ôm chặt lấy thân thể nàng.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">Quân Thánh Thiên một lần lại một lần dùng sức, mạnh mẽ chạm vào nơi sâu kín của nàng, môi lại bao lấy miệng nhỏ nhắn bị sưng đỏ, dùng lưỡi cưỡng bách nàng cùng hắn quần quít, nóng bỏng mà dụ hoặc nàng.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> A Không biết người nào đã sớm không chịu được mà rên rỉ, hai người cũng bị dục hỏa hừng hực hành hạ.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> Quân Thánh Thiên đưa tay xuống đùi nàng, lại làm cho thân thể nàng dựa vào cửa, hần thô lỗ mà vén váy nàng lên lộ ra hai chân trắng muốt, lại kéo khóa quần của hắn, động thân để lửa nóng ấy không ngừng ở khe giữa mông của nàng mà luật động.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> Một tay hắn ở phía trước đang mãi mê xoa bóp bầu ngực của nàng, một tay kia lại đặt ở hạ thể của nàng, cách lớp quần lót mà khẽ vuốt.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;=""> An Tuyết Nhi cảm giác tại chỗ kia mang lại cảm giác ứa ứa, không khỏi mắc cỡ, thân thể nhỏ nhỏ bị hắn chạm vào cảm thấy vô cùng khoái lạc.

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

< style=""text-align:" left;="" text-transform:="" none;="" background-color:="" #ffffff;="" text-indent:="" 0px;="" margin:="" 0px="" 0px="" 15px;="" outline-style:="" none;="" outline-color:="" invert;="" outline-width:="" 0px;="" font:="" 14px/23px="" georgia,="" bitstream="" charter,="" serif;="" white-space:="" normal;="" letter-spacing:="" normal;="" color:="" #333333;="" vertical-align:="" baseline;="" word-spacing:="" 0px;="" border:="" 0px;="" padding:="" 0px;="">

align=" baseline=" word-spacing=" 0px=" border=" 0px=" padding=" 0px;">“Ủm..a..”
Nàng không ngừng rên rỉ, cảm giác mình đang hướng thiên đường mà tới. Quân Thánh Thiên không ngừng ở khe môn mà ra vào, rồi cuộc hấn phát ra một tiếng gầm nhẹ, đem cỗ nóng rực khổng lồ càng thâm nhập chỗ sâu kín của nàng mà bắn ra mầm mống kích tình.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">“Hô..” Hai người thở hổn hển, vẫn còn đang ở trạng thái cao triều mà dần bình tĩnh trở lại.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">Quân Thánh Thiên ôm lấy An Tuyết Nhi, đẩy cửa phòng hiệu trưởng ra, ôm nàng đi tới sô pha mà ngồi xuống.

< style="text-align: center; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">Chương 1.3

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">Quân Thánh Thiên ôm lấy An Tuyết Nhi, đẩy cửa phòng hiệu trưởng ra, ôm nàng đi tới sô pha mà ngồi xuống.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">An Tuyết Nhi vô lực mặc hấn định đoạt, nàng cảm giác mình như còn đang lơ lửng ở giữa không trung.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">“Tuyết

Nhi... Tiểu Tuyết Nhi của ta, người có khỏe không?" Hân yêu thương hôn nhẹ lên trán của nàng, tay hân nhẹ nhàng vuốt nhẹ mái tóc đang bị tán loạn, không biết dây buộc tóc bị mất từ bao giờ.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">Nàng rất cuộc khôi phục lại một chút khí lực, sương mù vẫn còn trong mắt khiến nàng không biết rõ tình huống, nhưng khi thấy khuôn mặt tuần tú đang hiện ra trước mặt nàng thì nàng liền nhớ tới trận kịch tình vừa rồi.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">“Người.... người làm sao có thể đối với ta như vậy? Mau buông ta ra, đồ sắc lang!” An Tuyết Nhi kích động mà cố tránh thoát đi ngực của hân.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">Quân Thánh Thiên dùng sức ôm chặt nàng, cái trán chống đỡ nàng mà không nói một lời, hân rất chuyên chú nhìn giai nhân đang trong ngực hân.

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">Bắt gặp ánh mắt hân nhìn, khiến nàng không khỏi cảm thấy bối rối, không biết phải làm sao. Nàng không rõ, bọn họ là lần đầu tiên gặp mặt, hân tại sao lại dùng ánh mắt ôn nhu nhìn nàng giống như là đã quen biết nhiều năm rồi?

< style="text-align: left; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: baseline; word-spacing: 0px; border: 0px; padding: 0px;">H

3. Chương 2

Kịch Tình Tuyệt Sắc- Chương 02- part 1

Chương 2.1

An Tuyết Nhi đeo cặp sách, tay còn cầm túi giấy đựng áo khoác của Quân Thánh Thiên, hướng bơi lội xã đoàn đi tới. Trước tiên, nàng đến phòng thay quần áo tắm thay một bộ đồ bơi bảo thủ sau đó nàng bước nhanh đi về phía xã viên đang tập hợp để làm động tác khởi động.

Dọc theo đường đi nàng luôn cảm thấy xấu hổ đáp lại lời chào hỏi của người, điều đó là đương nhiên, nàng mặc đồ bơi nên đường cong hân sẽ lộ, khẳng định hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

“ Các vị xã viên mọi người khỏe, đã lâu không gặp....” Xã trưởng xã đoàn bơi lội Trương Kiện, bắt đầu thao thao bất tuyệt một đồng lớn lời đạo đầu “ Hôm nay chúng ta rất vinh hạnh có thể mời nhà vô địch bơi lội trung học đệ nhị năm người, Quân Thánh Thiên niên trưởng về làm cố vấn cho chúng ta. Xin mọi người cho một tràng vỗ tay để hoan nghênh Quân niên trưởng.”

Cuối cùng, thừa dịp các xã viên thấy nhàm chán mà gây trở ngại cho mình, hắn nhanh chóng kết thúc rồi mời Quân Thánh Thiên ra.

Cùng với sự xuất hiện của Quân Thánh Thiên là những thanh âm vỗ tay nhiệt liệt cùng với tiếng hít không khí của các nữ sinh.

Da thịt săn chắc cùng với thủy châu tỏa sáng, thân thể cao lớn tràn đầy sinh lực, đang bình tĩnh từng bước đi tới, kia cơ bụng làm cho các nữ sinh phải chảy nước miếng, mà hấp dẫn người khác nhất là khuôn mặt tuấn tú dưới ánh mặt trời càng thêm mỹ.

An Tuyết Nhi không thể tin rằng, bọn họ lần thứ hai gặp nhau, hơn hết lại là dưới tình huống này, nàng nhìn Quân Thánh Thiên ở phía trước, mắt mở thật to, nhịp tim lại bắt đầu gia tăng tốc độ, nàng cảm giác gương mặt mình thật nóng. Nàng có thể khẳng định mặt của mình hiện tại nhất định là hồng thắm.

An Tuyết Nhi bắt đầu cầu nguyện các xã viên đứng ở trước có thể che kín nàng, nàng không muốn chạm mặt hắn vào thời điểm ăn mặc ít thể này. Thiên a, cứu cứu nàng đi!

Đáng tiếc ông trời không có nghe thấy lời cầu nguyện của nàng, hi vọng của nàng vào thời điểm Quân Thánh Thiên cầm khăn đi tới hướng nàng thì tan vỡ hoàn toàn.

“Tuyết Nhi, em sao lại mặc ít vậy?” Quân Thánh Thiên lộ ra khuôn mặt không vui nhìn da thịt trắng nõn của ai kia. Nam sinh tại đây tựa như sắc lang luôn len lén nhìn vóc người của nàng, hắn đáy lòng liền lập tức dâng lên tức giận, vẻ đẹp cùng thân thể nàng chỉ có hắn mới có thể thưởng thức.

Một bước lớn chạy vội tới trước người An Tuyết Nhi, hắn dùng khăn tắm bao chặt lấy nàng.

“Anh ở đây làm cái gì! Buông tôi ra.” An Tuyết Nhi muốn tránh thoát khăn tắm trên người nàng, bắt đắc dĩ Quân Thánh Thiên khí lực rất lớn, lại đem khăn kia thêm chặt, cố định lại trên người nàng, làm cho nàng không thể động đậy.

“ Tuyết Nhi, em là bạn gái của anh, thân thể của em chỉ có anh mới được nhìn.” Hắn tức giận nói.

“ Anh... tôi mới không phải là bạn gái của anh, anh không nên nói lung tung, mọi người sẽ hiểu lầm.” Nàng bị băng bó giống như cái bánh chưng, mà mọi người lại nhìn chằm chằm một đôi tuấn nam mỹ nữ trước mặt không chớp mắt.

Cảm giác được ánh mắt tò mò của mọi người, Quân Thánh Thiên không kiên nhẫn liền ôm ngang An Tuyết Nhi lên. “A! Thả tôi xuống!” Nàng vừa xấu hổ vừa giận giữ hét lên, nhưng cũng chẳng thể ảnh hưởng tới động tác của Quân Thánh Thiên một chút nào.

“ Xã trưởng, cứu ta, mau ngăn hắn lại a.” Nàng ở lúc Quân Thánh Thiên ôm nàng lướt qua Trương Kiện mà vội vàng cầu cứu.

“ Hắc hắc! An Tuyết Nhi, ta rất ngại khi ở giữa hai người a. Người cũng không cần phải làm khó Quân niên trưởng, về sau Quân niên trưởng chính là huấn luyện riêng của người, người liền ngoan ngoãn mà nghe lời cậu ấy đi.” Nói xong, Trương Kiện quay đầu lại cố gắng dẫn sự chú ý của mọi người, để thuận lợi tiến hành hoạt động của xã đoàn, “ Các đồng học xin chú ý, giờ theo tôi làm các động tác làm ấm người bắt đầu...”

Thật ra tim của hắn đã sớm bị Quân Thánh Thiên thu mua, Quân Thánh Thiên là vận động viên bơi lội mà hắn sùng bái nhất.

“ Xã trưởng người...” An Tuyết Nhi vẻ mặt không thể tin rằng xã trưởng thế nhưng lại nói giúp cho Quân Thánh Thiên, hắn không phải mỗi ngày đều viết thư thăm hỏi nàng hay sao? Tại sao giờ phút này hắn lại có thể vứt bỏ nàng không để ý chứ?

“ Hảo huynh đệ, có thời gian tôi sẽ cùng cậu rèn luyện kỹ năng lặn một chút” Quân Thánh Thiên vẻ mặt vui vẻ nói với Trương Kiện, chân của hắn cũng không dừng lại một khắc mà đi tới phòng thay quần áo.

“Cám ơn niên trưởng, ta sẽ toàn lực cố gắng. Các vị đồng học, vận động làm ấm người dự bị – nâng!” Trương Kiện thất cao hứng hướng dẫn các xã viên khởi động.

Dọc theo đường đi, An Tuyết Nhi chỉ có thể vô lực mà giãy dụa, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng bắt đầu rịn mồ hôi, mà Quân Thánh Thiên thì càng bước nhanh ôm nàng tiến vào phòng thay đồ.

Đến phòng thay đồ nữ xong, hần để nàng xuống, cũng tháo khăn tắm trên người nàng.

“Tốt lắm, Tiểu Tuyết Nhi của ta, hiện tại chỉ có hai chúng ta, em có thể tận tình triển lộ thân thể mềm mại của em ra nha.” Hai mắt hần sáng lên, xem vóc người có lỗi có lỗm của nàng.

“Sắc lang!” Nàng bị hần nhìn khiến tâm hoảng ý loạn, xoay người liền hướng cửa mà chạy, vậy mà bàn tay nhỏ bé mới chạm tới tay cầm, một cái tay khác lập tức từ phía sau nắm lấy, cũng thuận tiện khóa luôn cửa lại.

“Anh muốn làm gì?” An Tuyết Nhi bị bàn tay ai kia mạnh mẽ xoay người, đối mặt với hần.

Hần lười biếng gọi lên trên môi một nụ cười tà.

“Tiểu Tuyết Nhi, kể từ lúc chia tay em ngày hôm qua, anh liền không ngừng nghĩ tới bộ dáng của em lúc ở trong ngực anh then thùng động lòng người, chẳng lẽ em một chút cũng không nghĩ đến anh sao?” Hần dùng ngón trở nâng khuôn mặt nhỏ nhắn, suồng sã mà ngấn nhìn nàng.

“Tôi... tôi lại không biết anh, làm sao có thể sẽ nghĩ tới anh chứ?” An Tuyết Nhi lấp bắp nói trái với lương tâm, thân ảnh của Quân Thánh Thiên nói thật ra thì một khắc cũng chưa từng rời khỏi đầu nhỏ của nàng.

“Tiểu Tuyết Nhi, có phải ngày hôm qua anh để lại ấn tượng chưa đủ khắc sâu cho em? Anh thấy, anh muốn hảo hảo đi sâu vào trí nhớ của em mới được.” Quân Thánh Thiên vừa nói vừa cúi đầu, muốn hôn lên đôi môi mềm mại làm hần suốt đêm nghĩ đến.

An Tuyết Nhi cảnh giác lấy tay che miệng mình, chỉ sợ một hai không cẩn thận sẽ bị hần chiếm tiện nghi.

“Haha! Tuyết Nhi, tể bào vận động của em thật tốt.” Nhìn vẻ mặt phòng bị, che đi cái miệng nhỏ nhắn, ánh mắt hần nhìn tràn đầy vẻ cưng chiều.

Nàng tuyệt không buông lỏng nhìn chằm chằm Quân Thánh Thiên, đề phòng hần có bất kỳ một động tác bất chính nào.

“Được rồi, được rồi! Trừ phi em nói muốn, bằng không anh sẽ không hôn em, như vậy được chưa? Nào, mau buông cái miệng nhỏ nhắn ra nào.”

An Tuyết Nhi hồ nghi nhìn hần. Hần nói là thật chứ?

“Anh lấy nhân cách ra bảo đảm, nếu không thì lấy tiểu đệ đệ của anh là bảo đảm là tốt nhất.” Hần làm động tác quân tử mà thề, cố gắng phải lấy tín nhiệm của giai nhân bằng được.

Rốt cuộc, nàng từ từ để hai tay xuống “Nếu anh dám nói lời mà không giữ, sẽ...sẽ.....” Nàng muốn nói lời dọa người một tý... nhưng mà cũng thật khó đối với một người luôn ôn nhu như nàng.

“Thì như thế nào? Hay là xảy ra tai nạn xe cộ đi!” Quân Thánh Thiên đối với nàng luôn ôn nhu đôn hậu, không nghĩ ra điểm quan trọng thế nên hần đưa ra đề nghị.

“Không, không, tai nạn xe cộ quá mức nghiêm trọng.” Nàng lập tức phủ quyết đề nghị này.

“Như vậy đi! Nếu như anh hôn trộm tôi, vậy anh sẽ là Đậu tử, là người sinh trưởng ở ngoài miệng.” Nàng nghĩ nát óc rồi, rốt cuộc cũng nghĩ ra được, khuôn mặt vui vẻ nhìn Quân Thánh Thiên, chờ hần đáp ứng.

Đậu tử? Sinh trưởng ở ngoài miệng? Quân Thánh Thiên đã muốn cảm thấy ghê tởm, nhưng dù sao hần cũng đã sớm có diệu kế, cần bản không cần sợ sẽ có phát sinh hậu quả gì.

“Không thành vấn đề, tất cả đều nghe theo em.”

“Có thật không? Thật tốt quá.” An Tuyết Nhi rất vui vẻ khi hần đón nhận đề nghị của mình.

Di? Nàng làm sao vì loại chuyện này mà cao hứng như vậy chứ? Hấn nhưng là trước mặt mọi người bắt cóc nàng nha.

“Tôi nghĩ sẽ rời đi.” Nàng dùng ánh mắt cầu khẩn nhìn Quân Thánh Thiên, hi vọng hắn có thể để cho nàng rời đi.

Chương 2.2

“Tôi nghĩ sẽ rời đi.” Nàng dùng ánh mắt cầu khẩn nhìn quân thánh thiên, hi vọng hắn có thể để cho nàng rời đi.

“Chuyện ngày hôm qua không làm em nhớ tới anh, nếu như hiện tại anh để cho em đi, đây chẳng phải là để cho em quên mặt trên trái đất này có người tồn tại là anh sao?”

“Vậy anh muốn như thế nào?”

“Anh không muốn như thế nào cả, chỉ muốn trên người em lưu lại một số ấn ký của anh mà thôi.” Hấn vừa nói, tay liền kéo khóa đồ bơi của An Tuyết Nhi xuống.

An Tuyết Nhi chính là mặc đồ một mảnh, màu đen bao từ cổ xuống thân, khóa kéo thành một đường thẳng từ cổ dọc theo người nàng đến phía trên vùng tam giác.

“Dừng tay! Anh không thể.” Nàng ngăn cản bàn tay đang kéo khóa của hắn.

Quân Thánh Thiên một tay nắm giữ hai tay của nàng, đem cổ định ở phía trên, ngừng thở nhìn chiếc khóa kéo trượt xuống dần lộ ra thân hình trần truồng mềm mại, hai mào đen trắng kích thích thị giác của hắn.

“Dừng lại, anh không thể đối với tôi như vậy!” An Tuyết Nhi gấp gáp uốn éo người, chỉ muốn thoát khỏi khống chế của hắn.

Quân Thánh Thiên một tay đem đồ bơi mở ra hai bên, để cho đôi phong nhũ của nàng hoàn toàn lộ ra ngoài.

“Nha... Tuyết Nhi của anh” hắn khàn khàn gọi tên của nàng, bị cảnh đẹp trước mặt kích thích đến miệng đắng lưỡi khô.

“Buông tôi ra! Không muốn anh khi dễ tôi.” Nàng gấp đến nghẹn lời, nhưng tâm ý Quân Thánh Thiên lại không thay đổi, hắn nhanh chóng cúi đầu hôn lên hai gò bồng của nàng.

Hắn đầu tiên dùng lưỡi liếm láp bộ ngực của nàng, rồi nhẹ nhàng gặm hai đầu nhũ non nớt, bàn tay hắn tà ác dùng sức vuốt ve vú bên kia, rất nhanh, đầu vú An Tuyết Nhi bị hắn kích thích phải nhô ra, giống như hai viên kẹo hồng mềm người.

Quân Thánh Thiên nhìn đôi nhũ hoa mỹ lệ của nàng biến hóa, cảm giác hạ thân của mình bắt đầu cứng rắn khó chịu. Hắn dẫn hôn lên cổ, lưu lại vết hôn nhàn nhạt, dùng sức mút để lại những ấn ký yêu thương. An Tuyết Nhi cảm giác toàn thân bắt đầu tê dại, đối mặt với việc bị nam tử tuần mãn trên đùi, cho dù là Thánh nữ thì cũng phải đầu hàng.

“A... anh, ghê tởm! Anh là đồ sinh trưởng ngoài miệng!”

“Tiểu Tuyết Nhi, anh nhưng là tuân thủ lời hứa không có hôn miệng nhỏ của em nha!”

Nàng còn muốn giãy giụa cùng, ai ngờ cử động lần này lại đưa đến việc Quân Thánh Thiên cúi đầu dùng sức mút đầu vú của nàng. Hắn giống như đứa con nít đói bụng, hướng về đầu vú nàng vừa gặm vừa cắn, chọc cho nàng toàn thân trở lên vô lực, chỉ có thể mặc cho hắn đùa giỡn.

“Ừm.. a...”

Quân Thánh Thiên phát hiện ra phản ứng của nàng, bèn buông hai tay nàng đang bị kẹp ra, hướng dẫn nàng mềm mại vòng ở cổ hắn, sau đó dùng hai tay nâng cặp phong nhũ của nàng lên, dùng lực chen lấn vuốt ve. Hai vú của nàng bắt đầu căng trướng, đầu vú cứng rắn như hòn đá nhỏ, nàng bị hắn điên cuồng dùng lực đạo làm đau đớn lại thoải mái, bản thân không ngừng truyền ra tiếng rên rỉ mập mờ.

“ A.....A.....”

Cảm giác được dục hỏa của mình không ngừng lên cao, Quân Thánh Thiên hung mãnh cúi đầu ngậm lấy hai đầu vú cao nhọn, suông sã tứ phía cần mót, muốn hòa hoãn dục vọng bộc phát của mình. Hắn yêu thích không buông tay việc mơn trớn thân thể nàng, chọc cho An Tuyết Nhi nhẹ run không dứt, tay hắn chậm chạp lần vào lớp đồ bôi cuối cùng, đặt lên cánh hoa đang chảy nong đậm ái dịch.

Tay hắn chỉ nhẹ nhàng tách hai mảnh cánh hoa, ngón tay dính lấy đầy ái dịch lại lợi dụng chất lỏng trơn trượt ở chỗ kín của nàng vẽ vòng, làm cho hai chân nàng run rẩy đứng không vững.

“ Cửa em đã ướt đầm rồi, tiểu bảo bối của anh.” Quân Thánh Thiên thỏa mãn thăm dò cánh hoa.

“ Buông tôi ra.. anh không thể làm như vậy.” An Tuyết Nhi lo sợ hắn không chút nào khống chế được dục niệm, nàng cảm giác mình giống như nhanh bị hắn ăn hết.

“ Không, em cũng muốn, cửa em đã ướt như vậy rồi, nó đang đợi anh tiến vào...” Hắn bá đạo nói, ngón giữa thon dài theo cánh hoa trơn trượt, thật nhanh cắm vào hoa kính đang co rút.

“ A! Anh rút ra, đau lắm!” An Tuyết Nhi kinh hoảng thất sắc, nàng cảm nhận được ngón tay của hắn đang ở trong hạ thể của nàng, thật chặt.

Quân Thánh Thiên không để ý tới tiếng hét của nàng, hắn bắt đầu thực hiện động tác ở đầu ngón tay theo quy luật.

Nàng rất kinh ngạc, mặc dù hạ thể bị căng lớn, nhưng khó chịu đã từ từ biến mất, thay vào đó, phần bụng dưới có vẻ bởi vì dục vọng không chiếm được thỏa mãn mà cảm giác đau đớn.

Nàng cả người mềm yếu tựa vào trên người hắn, cảm giác phía dưới của mình theo động tác của hắn mà mắc cỡ vô cùng, đang không ngừng tuôn ra chất lỏng chưa quen thuộc ấy...

Nhìn giai nhân bẽ hoa tu nguyệt, khuôn mặt nhỏ nhắn, cái miệng nhỏ đang hé mở mà phát ra tiếng rên yêu kiều khiến hắn bị dục hỏa thiêu đốt không ngừng. Quân Thánh Thiên làm cho tốc độ ra vào ở ngón tay ngày càng nhanh hơn, đâm vào sâu hơn, muốn để cho nàng leo lên cao hơn.

“Ừ.....a..... ngừng, tôi không cần!” An Tuyết Nhi cảm giác mình sắp hòa tan. Cánh hoa nhạy cảm bởi vì hắn mỗi lần có lực ma sát mà đau đớn, làm cho nàng không chịu nổi quá nhiều kích tình mà nhũn mỳ, cũng nhanh muốn đạt tới điểm cao nhất.

Quân Thánh Thiên mê muội thân thể xinh đẹp của nàng, ngón trỏ của hắn gia nhập làm cho chỗ kia vô cùng co dãn ướt át, rồi nhanh chóng đâm vào hai ngón nữa.

Hạ thể của nàng hoàn toàn bao lại hai ngón, cảm giác như là đang ôm trọn vậy

“ Nha... tôi chịu không nổi.” Cứ như vậy nữa, sẽ phải té xỉu a.

“ Gọi anh là Thiên, Tuyết Nhi của anh.” Quân Thánh Thiên một tay bắt được eo nhỏ của An Tuyết Nhi, đem nàng gần hơn thân thể hắn, ngón tay vẫn không ngừng luật động, ở chỗ đó của nàng mà ra sức đâm vào.

“ A... ngừng... Tha cho tôi đi! Tôi không được!” Không chịu nổi nhu cầu cuồng mãnh của hắn, hạ thể của nàng bắt đầu co rút mãnh liệt.

“ Một lát nữa thôi, em có thể....” Ở hoa kính đang không ngừng co rút mà gia tăng tốc độ ra vào, hắn dùng lực cầm thật chặt, rồi ở hoa kính đang co rút xoay tròn hai ngón tay, ma sát điểm mãn cảm bất đồng trên vách hoa, sau đó nhanh chóng rút ra.

Cứ như vậy An nhiều lần kéo dài đâm vào, xoay tròn, rút ra, khiến cho chỗ kín của An Tuyết Nhi không ngừng tuôn ra mật dịch, làm ướt bàn tay hắn cũng với khe giữa mông của nàng, cũng đem nàng đẩy lên cao triêu.

“ A!” Chỗ kín bắt đầu mãnh mẽ co rút, nàng cũng không chịu được nữa, théo chói tai một tiếng, mềm nhũn, nàng cảm thấy thật dễ chịu, mệt mỏi, rồi chìm sâu vào giấc ngủ.... Kích Tình Tuyệt Sắc- Chương 02- part 2

Chương 2.3

Hạ thân Quân Thánh Thiên căng đau, sau khi làm An Tuyết Nhi thỏa mãn, ôm lấy nàng, để cho nàng nằm ngang trên ghế đầu nghỉ ngơi, cũng tỉ mỉ thay nàng đắp lên một số lớn khăn tắm, sau đó hần mới tiến vào xả nước, muốn mượn nước lạnh trấn an vật kia vì không được phát tiết mà đau đớn.

Hần muốn dùng vật cứng rắn xông vào hoa kính ướm chặt kia đến chừng nào, muốn đoạt lấy nàng nhưng hần biết, bây giờ còn chưa phải lúc, hần không muốn hù dọa oa nhi tân nương mà hần chờ đợi đã lâu bỏ chạy.

Từ khi có trí nhớ tới nay, hần thường nằm mơ thấy một người, một tiểu mỹ nhân mặc y phục cổ đại, luôn cùng hần như hình với bóng, hai người bọn họ thường xuyên tựa sát vào nhau, cùng nhau nói chuyện, hưởng thụ sự ngọt ngào của tình yêu.

Hần phóng túng chính mình, bá đạo cùng ôn nhu yêu nàng, mà nàng luôn là xấu hổ cùng e sợ tiếp thu hần hết thấy. Nàng kia trẻ trung, xinh đẹp, mà nụ cười là như vậy hấp dẫn người để cho hần mỗi lần cũng muốn thật sâu đoạt lấy tất cả của nàng.

Cảnh trong mộng nhưng lại giống như thật, hần bắt đầu tin tưởng đây là những chuyện phát sinh ở kiếp trước, vậy mà hần nhưng không biết người con gái cùng mình trong mộng ở chỗ nào. Cho đến một năm trước, qua báo chí hần thấy được hình của An Tuyết Nhi, thì ra nàng thực sự tồn tại.

Nàng được chọn là hoa khôi của trường trung học cấp hai Lan Hình, hấp dẫn một lượng lớn nhà báo phỏng vấn, nhưng báo chí cảm thấy hứng thú, không chỉ bởi vì An Tuyết Nhi là đại tiểu thư của tổng tài tập đoàn An thị, mà còn bởi dung nhan khuynh thành của nàng.

Nói thật ra, chỉ với mỹ mạo của nàng, liền có thể làm một lượng lớn nam kí giả tự nguyện chạy tin tức.

Nàng tuy là mỉm cười xấu hổ nhưng như cũ vẫn động lòng người, cùng với người trong mộng giống nhau như đúc, hần tin tưởng An Tuyết Nhi chính là người yêu kiếp trước của hần! vì vậy hần bắt đầu điều tra nàng hết thấy.

Hỏi thăm từng người đã giúp việc cho nhà nàng, bạn học nàng, tìm hiểu những chuyện từ nhỏ đến lớn của nàng, cùng với thân thể hần, thân phận nhị công tử tập đoàn Quân Khoa nổi tiếng thế giới với tài lực hùng hậu điều tra hết thấy mọi chuyện về An Tuyết Nhi.

Mà nguyên nhân hần hàng năm đi tham gia bơi lội, cũng là vì để sau này dễ dàng tiếp xúc An Tuyết Nhi, hần là kiện tướng thể thao, trước yêu cầu của trường mà gặt đầu đáp ứng tham gia thi đấu, mặc dù nhiều nơi có chủ ý với hần nhưng lại ngại hần gia thế kinh người.

Quân Thánh Thiên không phụ sự chờ đợi của mọi người mà đoạt được giải nhất, hơn nữa thuận lợi chính là hội trưởng câu lạc bộ bơi lội Lan Hình trung học cấp 2 Trương Kiện, khi hần chuyển trường tới đây, bởi vì câu lạc bộ thiếu huấn luyện viên, lập tức mời hần tới làm cố vấn. Thật ra thì, Trương Kiện không mời hần, hần cũng sẽ tạo áp lực cho nhà trường để hần có thể danh ngôn chánh thuận ở trong ban chỉ đạo câu lạc bộ bơi lội.

Hết thấy đều tiến hành thuận lợi, kế tiếp chính là lúc hần cố gắng đoạt được trái tim của giai nhân mà thôi.

“Cái gì? Anh ta hôn cậu? Tớ không nghe lầm chứ?” Từ Tiểu Linh ánh mắt không thể tin được chuyện An Tuyết Nhi bị Quân Thánh Thiên đoạt đi nụ hôn đầu, trong nháy mắt nàng đề cao âm lượng, khấn cho đầu dây bên kia An Tuyết Nhi phải lập tức đem ống nghe điện thoại để cách xa lỗ tai nhỏ đáng thương của nàng.

“Tớ có thử đẩy anh ta ra, nhưng mà anh ta chả động gì cả.” An Tuyết Nhi rất ủy khuất, nàng đem lần đầu cùng Quân Thánh Thiên gặp mặt nói cho Từ Tiểu Linh, dĩ nhiên những hình ảnh kích tình “Trẻ em nên tránh” thì bỏ qua.

“Trời ạ! Không phải tớ đang nằm mơ đấy chứ? Có bạn học nói cho tớ biết, ở câu lạc bộ bơi lội có một nam sinh đẹp trai mới chuyển trường tới làm cố vấn cho mấy cậu, cái người này tên là Quân Thánh Thiên, sẽ không phải là sắc lang cướp hôn cậu đấy chứ?” Mới khai giảng, nhưng mà Quân Thánh Thiên với bề ngoài

xuất sắc đã trở thành nhân vật phong vân của cấp hai trung học Lan Hinh, nữ sinh sau khi biết hẳn tham gia vào câu lạc bộ bơi lội, liền tranh nhau muốn ghi danh vào câu lạc bộ, để có thể gần gũi hoàng tử.

“ Chính là anh ta!” An Tuyết Nhi ngượng ngùng trả lời, nàng muốn nói cho bạn tốt chuyện này, cũng là để cho bạn tốt đưa ra ý kiến, nhưng mà những chuyện đã xảy ra đối với nàng mà nói, thật không dám hé răng.

“ Vậy anh ta có thừa cơ ăn đậu hũ của cậu ko?”

```
< style="text-align: center; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: top">
```

4. Chương 3

Kích Tình Tuyệt Sắc- Chương 03- part 1

Chương 3.1

Chờ một lúc lâu Quân Thánh Thiên mới thấy An Tuyết Nhi đi ra ngoài, hẳn vui vẻ tiến ra đón, thân ảnh tuấn tú trên hành lang đưa đến một đồng nữ sinh làm bộ đang nói chuyện phiếm, mà trên thực tế là đang len lén quan sát hẳn.

“ Anh.. tới tìm tôi sao?” An Tuyết Nhi cúi đầu nhìn sàn nhà, không dám nhìn thẳng mặt Quân Thánh Thiên.

“ Không sai, em ngày hôm qua tại sao lại đi trước?” Hẳn buồn cười nhìn người không dám ngẩng đầu nhìn hẳn.

“ Tôi... tôi có việc chứ sao... Tôi muốn về nhà đốc thúc em trai làm bài khóa a!” An Tuyết Nhi vội lấy cớ, trong lòng lại suy nghĩ nếu để Tiểu Vũ nghe được, nhất định là rất khinh thường, bởi vì nàng có lúc còn phải thỉnh giáo tiểu đệ thiên tài của nàng a!

“ Như vậy a! Lần sau nếu phải đi trước, trước nói với anh một tiếng.” Quân Thánh Thiên xoa xoa đỉnh đầu của nàng, “ Em không định giới thiệu bạn học em một chút sao?”

“ Nha. Đây là bạn tốt nhất của tôi, gọi là Từ Tiểu Linh.”

“ Chào cô, tôi là Quân Thánh Thiên” Quân Thánh Thiên nhìn về thân ảnh xinh đẹp Từ Tiểu Linh.

“ Chào anh, ngưỡng mộ đại danh đã lâu. Quân niên trưởng anh quả thật như trong truyền thuyết, như vậy anh tuấn mê người a! Lúc nào rảnh rồi, chúng ta đi uống cà phê chứ?” Từ Tiểu Linh khác thường nũng nịu

hương Quân Thánh Thiên, giờ phút này nàng phong tình vạn chủng, làm cho người ta si mê, nhưng mà hần tựa hồ không quá lĩnh tình đi.

“ Tôi không uống cà phê.” Quân Thánh Thiên nhanh chóng tránh sự tiếp xúc của nàng, còn thuận tay đem An Tuyết Nhi kéo ra.

“ Ai nha! Niên trưởng, vậy chúng ta cũng có thể đi ngắm cảnh đêm a! Anh có thể làm bất cứ chuyện gì với em đó nha!” Từ Tiểu Linh đối với hần nháy mắt, lại tặng thêm vài cái hôn gió cho hần.

Nam sinh ở một bên bị bộ dáng nhiệt tình của nàng, cảm thấy hưng phấn không thôi, bọn họ chưa từng thấy nàng như vậy quyến rũ động lòng người a.

“ Tôi đối cô không có hứng thú, nếu như cô muốn thử tình cảm của ta đối với An Tuyết Nhi như thế nào, thì hãy dùng thủ đoạn cao minh một chút đi! Tôi đối với An Tuyết Nhi tuyệt đối nghiêm túc!” Hần như khí kiên định dò xét nàng.

“ Coi như anh qua cửa, Tuyết Nhi liền giao cho anh! Cô ấy có vài lời muốn nói với anh đó, chúc hai người vui vẻ. Tuyết Nhi, ngày mai gặp!” Từ Tiểu Linh phát tay rời đi, bước qua một đoàn nam sinh đang chảy nước miếng nhìn nàng.

“ Tuyết Nhi, em có sao không?” Quân Thánh Thiên hỏi An Tuyết Nhi đang ngây người như ngỗng, sợ là nàng bị khả năng diễn xuất của Từ Tiểu Linh kích thích quá độ.

“ Tôi không sao, Tiểu Linh thật xinh đẹp! Tôi chưa từng thấy cô ấy cũng có biểu hiện như vậy!” Nàng bị kỹ năng diễn xuất của bạn tốt hù dọa phải sửng sốt, nhưng nàng biết Tiểu Linh tuyệt sẽ không thương tổn nàng.

“ Em không để ý chuyện cô ta hẹn anh ra ngoài hay sao?”

“ Không có a! Tôi nhớ là Tiểu Linh ghét nhất là uống cà phê cùng với ngắm cảnh đêm a. Cô ấy nói cà phê quá đắng, còn ngắm cảnh đêm thì dễ gặp cướp lắm nha.”

“ Haha, em đúng là đáng yêu quá đi, chúng ta đi thôi! Anh dẫn em đi ăn bánh ngọt.”

“Ừ!” An Tuyết Nhi có chút xấu hổ, nhưng lại ngoan ngoãn theo Quân Thánh Thiên rời đi.

Quân Thánh Thiên mang theo An Tuyết Nhi đi tới gian hàng ở phụ cận trường học, hần biết nàng thích ăn bánh ngọt.

Sau khi chọn một bàn kín đáo, hắn để cho nàng ngồi xuống trước ngồi dựa vào tường, sau đó cũng ở bên thân thể mềm mại có mùi thơm nhàn nhạt mà ngồi.

“Em không phải là có gì muốn nói với anh sao?” Hắn tay trái tùy ý khoác lên thành ghế salon phía sau An Tuyết Nhi, thân thể nửa chuyển mà đối diện với nàng.

“Đúng vậy!” An Tuyết Nhi có chút không được tự nhiên, nàng có thể dễ dàng cảm nhận hơi thở của hắn, bọn họ tựa như ngồi quá gần, nhưng bên cạnh nàng chính là vách tường, có thể lùi đến chỗ nào nữa a?

“Em nói đi!” Quân Thánh Thiên vẻ mặt đầy hứng thú. Haha! Tiểu Tuyết Nhi của hắn nhất định là rất xấu hổ.

“Chính là, anh xem cái này đi.” Nàng có chút ngượng ngùng, đưa tay lấy tờ giấy ra.

“Trình tự yêu?” Hắn nheo lại lông mày, nhìn về phía An Tuyết Nhi.

An Tuyết Nhi tránh né ánh mắt của hắn, cúi đầu nghịch khăn trải bàn.

“Thứ nhất là chào hỏi nói chuyện phiếm, thứ hai là nắm tay, thứ ba là đi xem phim, chú ý không nên xem phim kinh dị để chon am sinh có cơ hội trừ phi so với mình hắn nhất gan hơn,...” Mày ngày càng nhúu lại, hắn nhìn cái đầu ngày càng cúi thấp sát mặt bàn của An Tuyết Nhi. Hắn nhớ là, mọi cử chỉ của hắn hình như chỉ kém một bước nữa là đem thành lũy đập đổ, giờ lại làm cái trình tự yêu này làm gì a?

“Tuyết Nhi, em có thể giải thích về nội dung viết trên tờ giấy này không? Sổ tay tham khảo? Còn có gì khác không?”

“Cái này là Tiểu Linh cùng với tôi cùng nhau thảo luận ra trình tự yêu a.” An Tuyết Nhi khuôn mặt đỏ bừng nói.

“Sau đó thì sao?” Hắn nhếch mày, chờ nàng nói tiếp.

“Tôi cảm thấy chúng ta cứ theo phương thức bình thường lui tới đi.” Nàng thật vất vả, cuối cùng cũng đem yêu cầu nhỏ giọng nói ra.

“Em không cảm thấy tiến độ như vậy là rất chậm hay sao, với lại không thích hợp với chúng ta, chúng ta đã thân mật như vậy rồi.” Quân Thánh Thiên vừa nói vừa áp sát An Tuyết Nhi, tay trái vòng qua eo nhỏ nhắn, tay phải đem khuôn mặt nàng quay lại nhìn hắn.

Chương 3.2

“ Em không cảm thấy tiến độ như vậy rất chậm hay sao, với lại cũng không thích hợp với hai chúng ta a, chúng ta cũng đã gần gũi nhau rồi mà.” Quân Thánh Thiên vừa nói vừa cúi gần sát An Tuyết Nhi, tay trái vòng qua chiếc eo nhỏ nhắn, đem khuôn mặt đang cúi gần đối diện với hân.

“ Anh đừng như vậy!” An Tuyết Nhi đưa tay chống đỡ ngực của hân, muôn tránh ánh mắt của hân.

“ Người ta là cảm thấy động tác của anh là quá nhanh a. Nếu như thật sự thích tôi, cũng nên nhân nhượng tôi a, từ từ thôi!” Nàng hoảng hốt, thể nhưng rất lưu loát mà đem loài kịch Tiểu Linh dạy nàng nói ra.

Thân thể cao lớn của Quân Thánh Thiên khẽ lùi lại, như có điều suy nghĩ, lại nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn trong lồng ngực của mình, đột nhiên hân lộ ra nụ cười xấu xa.

“ Tiểu bảo bối thể nhưng lại mở miệng yêu cầu anh, anh tại sao có thể không đáp ứng chứ?”

“Ý của anh là?” An Tuyết Nhi rất vui vẻ, Quân Thánh Thiên nguyện ý phối hợp với ý kiến của nàng.

“Được thôi, bất quá anh có điều kiện, chúng ta tốt nhất cứ thuận theo tự nhiên, không nên để tờ giấy này ảnh hưởng đến cảm xúc của chúng ta, như vậy chúng ta mới có thể nói là tự nhiên yêu, em cảm thấy thế nào?” Hân rất lịch sự hỏi nàng.

“Ân, đúng vậy! Tự nhiên là tốt nhất.” Nàng gật đầu phụ họa.

“ Vậy anh tôn trọng ý kiến của em, em cũng phải tôn trọng cảm giác của anh, như vậy được không?”

“Ân, phải a.” An Tuyết Nhi thật cao hứng làm hiện lên hai má lúm đồng tiền a.

“ Như vậy, chúng ta bắt đầu lại từ đầu, tôi tên là Quân Thánh Thiên, xin hỏi phương danh của tiểu thư?” Hân bày ra nụ cười mê người, cố ý muốn dùng điện cao thể giật chết An Tuyết Nhi.

“ Tôi tên là... An... An Tuyết Nhi, là học sinh năm hai lớp một...” Nàng bị nụ cười của hân làm hại, ấp úng, nói cũng không rõ.

“Chúng ta trước ăn gì đó đi!”

“Ừ!”

An Tuyết Nhi cảm thấy giờ phút này Quân Thánh Thiên rất có phong độ, khiến cho nàng có cảm giác an toàn, cùng với cái người trước đây mặc kệ phản kháng của nàng mà khinh bạc nàng, dường như là hai người khác nhau, nhưng vô luận thế nào, hân cũng rất hấp dẫn nàng.

Nàng rất hưởng thụ khi cùng với hấn ở chung một thời gian, nghe hấn nói những chuyện về tuổi thơ của hấn, cũng bị hấn chọc cho haha cười to.

Cùng nhau vượt qua một buổi chiều, An Tuyết Nhi cũng biết được đại khái bối cảnh của Quân Thánh Thiên, nàng cảm giác mình là cô gái may mắn nhất trên đời này, nàng thế nhưng lại được một nam nhân xuất sắc yêu mến, theo đuổi.

Mãi cho đến khi về nhà, cảm xúc vui vẻ cũng đi theo giấc ngủ, nàng mang theo nụ cười hưng phấn ngọt ngào chìm vào giấc ngủ sâu.

Tình yêu là một điều thật kì diệu!

Quân Thánh Thiên cũng đáp ứng yêu cầu của An Tuyết Nhi, liền không ăn đậu hũ của nàng nữa, hấn trở nên nhẫn nại, ôn nhu, khôi hài hơn, vì vậy tình cảm của họ cũng nhanh chóng tăng tiến.

Để có nhiều thời gian ở bên nhau, hấn liền lấy danh nghĩa là kèm việc học cho nàng, mang nàng đến phòng tự học không người trong thư viện, giờ phút này bọn họ đang ngồi cạnh nhau, ngọt ngào tựa vào nhau.

“ Hôm nay là tuần thứ ba chúng ta gặp nhau rồi, xin hỏi An Tuyết Nhi tiểu thư, ta có thể có vinh dự dắt tay tiểu thư hay không?” Quân Thánh Thiên tiêu sái trêu trọc An Tuyết Nhi, muốn nhìn bộ dạng xấu hổ của nàng.

Quả nhiên, mặt An Tuyết Nhi hiện lên một tầng đỏ ửng.

“ Anh lại thế rồi, đừng đùa người ta nữa!” Nàng thẹn thùng không tự nhiên để hấn cầm tay.

“ A.., trái tim nhỏ của ta, chớ có giận nha! Ta hướng em bồi tội.” Hấn trên miệng nói như vậy, tay lại tự động cầm lấy bàn tay nhỏ bé của nàng, đưa lên trước mũi hít hà, lại dùng chop mũi mài mài, thỏa mãn chơi đùa bàn tay mềm mại ấy.

Thấy nàng ngượng ngùng nhìn hấn, khóe môi hấn nhếch lên nụ cười tà mị, ngay sau đó hôn lên mu bàn tay của nàng.

An Tuyết Nhi mắc cỡ lập tức rút bàn tay bị xâm phạm về.

“ Làm sao anh lại hôn tay tôi, trên tờ giấy chỉ nói có thể cầm tay thôi mà.”

“ Nhưng mà trên đó cũng không có nói là không được a! Hơn nữa những việc không thể làm, anh cũng đâu có làm, không phải sao?”

“ Nhưng là không được hôn nha! Anh phạm quy.” An Tuyết Nhi khí khái nghiêm khắc răn dạy hấn. Mặc dù nàng cũng không có ghét hấn làm động tác thân mật với nàng, nhưng là nàng sợ sẽ mất đi khống chế, nàng đối với mình cũng không có gì là nắm chắc!

“ Chẳng lẽ chúng ta nhất định phải làm theo toàn bộ nội dung trên tờ giấy kia sao?”

5. Chương 4

Kích Tình Tuyết Sắc- Chương 04- part 1

Chương 4.1

“ Tiểu Linh, cậu có khỏe không?” An Tuyết Nhi nhìn hảo hữu đứng bên cạnh cửa sổ ngăn người, theo tầm mắt của nàng nhìn lại, chỉ thấy một đám nữ sinh đang vây quanh một nam sinh cao lớn, khỏe mạnh.

“ Tiểu Linh.” Bạn tốt vẫn không có phản ứng, An Tuyết Nhi dứt khoát đem mặt mình chuyển qua trước mắt nàng.

“ A! Tuyết Nhi, cậu làm gì vậy? Làm tớ giật cả mình!” Thấy An Tuyết Nhi đột nhiên cười xuất hiện, Từ Tiểu Linh có cảm giác như bị ai nắm thóp vậy.

“ Tớ kêu cậu mấy lần, cậu cũng không có phản ứng! Cậu đang nhìn gì thế?”

“ Tuyết Nhi, cậu thấy nữ sinh đeo ruy băng màu đỏ thế nào?” Từ Tiểu Linh tiếp tục nhìn mấy người đó hỏi Tuyết Nhi.

“ Cô ấy rất đẹp a!” An Tuyết Nhi không chút nghĩ ngợi mà khen người năm ngoái cùng tranh đoạt địa vị hoa khôi của trường với nàng – Phương Vô Mỹ

“Ừm, lớn lên cũng không tệ...”

An Tuyết Nhi cảm thấy là lạ, Tiểu Linh chưa bao giờ để ý đến bề ngoài của người khác.

Không thể nào! Chẳng lẽ nam sinh mà Tiểu Linh theo đuổi, lại coi trọng hoa khôi Phương Vô Mỹ của năm ba lớp năm sao?

“ Bất quá xinh đẹp nhưng lại rất tục khí, còn có nàng không thích hợp với màu đỏ.”

Ở thời điểm An Tuyết Nhi còn đang nghi vấn, lại bị Từ Tiểu Linh lên tiếng phê bình làm đánh vỡ.

“ Tiểu Linh, làm sao cậu lại đột nhiên chú ý tới cô ấy vậy?”

“ Cậu có biết nam sinh đứng ở chính giữa kia không?” Nàng đưa ra ngón tay ngọc thon dài, chỉ hướng đoàn nữ sinh đang vây quanh nam sinh ấy.

An Tuyết Nhi lúc này mới nhìn ra

“ Di? Đó không phải là hội trưởng hội học sinh Bạch Mộ Hiên hay sao?” Nàng nhận ra là vì ở trong trường học, người được mệnh danh là tư vấn hữu lễ, tuần tú phi phạm, là hội trưởng hội học sinh. Bạch Mộ Hiên phá kỷ lục, từ năm nhất đến năm ba đã giữ chức hội trưởng hội học sinh, cùng lớp với Quân Thánh Thiên, đều là học sinh năm ba lớp một.

“ Hấn với cô ta không xứng.” Từ Tiểu Linh bĩu môi, nhỏ giọng lên tiếng.

“ Ai cũng ai không xứng vậy?” An Tuyết Nhi không hiểu, Tiểu Linh hôm nay thật kỳ quái!

“ Tớ nói chính là Phương Vô Mỹ và Bạch Mộ Hiên, bọn họ một chút cũng không xứng đôi!” Từ Tiểu Linh có chút nổi giận, một chút cũng không có phát hiện ra giọng nói mình tràn đầy mùi vị chanh, rất chua, rất chua.

“ Bọn họ là một đôi sao?” Kỳ quái, nàng thế nào lại không biết chuyện này a!

“ Có trời mới biết được!” Từ Tiểu Linh buồn bực dời đi ánh mắt.

“ Tuyết Nhi, buổi tối có rảnh không? Đi hát Karaoke với tớ đi!”

“ Tối nay? Nhưng mà tớ đã hẹn với Thiên rồi!” An Tuyết Nhi mang theo áy náy, nhú mày.

“Ai nha! Ta thật đáng thương a, đại mỹ nhân độc nhất vô nhị ta đây thế nhưng không có ai làm bạn.” Từ Tiểu Linh bộ dáng vụng về hết sức đáng yêu, nàng không có để ý tới ở phía dưới có ánh mắt ai đó đang phóng tới nàng.

“ Tiểu Linh, cậu đừng như vậy! Nếu không cậu đi cùng với bọn tớ luôn đi, được không?” Nàng gấp gáp nghĩ muốn lay động cảm xúc của bạn tốt.

“Được rồi, được rồi, tớ nhưng là không muốn làm kỳ đà cản mũi, để cho hai người đi chơi vui vẻ! Mà buổi trưa đi ăn cơm cùng với tớ đi!”

Bữa trưa của Quân Thánh Thiên cũng do An Tuyết Nhi chuẩn bị, theo lời mẹ, nàng phải sớm lo lắng chuyện ăn uống của hắn, bồi bổ cho hắn thêm cường tráng khỏe mạnh. Trượng phu khỏe mạnh chính là niềm hạnh phúc lớn nhất của người vợ, đây là lời lẽ chí lý của An phu nhân.

“Được a! Vậy cậu đi theo tớ đem cơm cho Thiên trước đã!” An Tuyết Nhi nhưng là không lẽ để người yêu bởi vì nàng mà đối bụng.

“ Không thành vấn đề!”

Buổi trưa vừa đến, An Tuyết Nhi liền xách theo cặp lồng được thiện theo thực đơn mà mẹ tỉ mỉ thiết kế, sau đó lại được Lâm tẩu tỉ mỉ truyền thụ, cùng Từ Tiểu Linh đi tới cửa năm ba lớp một.

Hai đại mỹ nhân năm hai nổi danh cùng nhau đi tới, làm cho rất nhiều bạn học đề nhô đầu muốn nhìn.

An Tuyết Nhi dọc đường một bộ dáng không hiểu cự tuyệt biểu cảm của không ít nam sinh, mà diễm lệ Từ Tiểu Linh hai tay dút vào túi quần, mắt nhìn thẳng về phía trước, không để ý đến những nam sinh ở sau tâm vỡ tan tành.

Rốt cuộc cũng đến nơi, An Tuyết Nhi ưu nhã lễ độ nhờ người gọi Quân Thánh Thiên ra, mà Từ Tiểu Linh giống như tránh ôn dịch, đứng ở góc tường phía xa.

“ Tuyết Nhi, sao em lại tới đây?” Quân Thánh Thiên có chút kinh ngạc. Đây là lần đầu tiên An Tuyết Nhi chủ động đến tìm hắn.

“ Em đem bữa trưa tới cho anh, trưa nay em muốn đi ăn cùng với Tiểu Linh nên không thể ăn cùng anh được. Thật ngại quá!” An Tuyết Nhi gờ lên hộp đồ ăn tinh xảo, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy áy náy nhìn Quân Thánh Thiên.

“ A? Từ Tiểu Linh có chuyện gì sao?” Mày rậm nhếch lên, nhìn Tiểu Linh ở góc xa kia hỏi.

“ Tiểu Linh giống như tâm tình không tốt lắm! Có thể gần đây em không có quan tâm nàng, em muốn ở cùng nàng nhiều nhiều mới đúng.” Nàng thiện lương, lại tự giác mình đối bạn tốt có vẻ như rất thua thiệt với nàng ấy.

Quân Thánh Thiên chợt quay đầu hướng phòng học hô to, “ Uy! Bạch Mộ Hiên, có khách tới đó!”

Tuy mới chuyển đến chưa được một học kỳ, nhưng mà Quân Thánh Thiên cùng với Bạch Mộ Hiên đều là hai nam sinh xuất sắc, liền kết thành bạn tốt.

Bên trong phòng học, Bạch Mộ Hiên nghe tiếng hô của Quân Thánh Thiên, liền sau đó thông dong bước ra

“ Có người tìm tớ sao?”

“ Xem đóa hoa ở vách tường kia đi!” Quân Thánh Thiên hướng Từ Tiểu Linh bướng bỉnh chép miệng.

Bạch Mộ Hiên vừa nhìn thấy là Từ Tiểu Linh liền nhanh chóng hướng nàng đi tới, ai biết Từ Tiểu Linh lại giống như thấy quỷ, nhấc chân bỏ chạy, Bạch Mộ Hiên cười cười, ngay sau đó bước lớn đuổi theo.

Cho đến khi thân ảnh của bọn họ biến mất ở cửa thang lầu, An Tuyết Nhi mới quay đầu nhìn về phía Quân Thánh Thiên đang vẻ mặt như ý.

“ Chuyện gì vậy, bọn họ quen nhau sao?”

“ A.. Chúng ta vừa ăn trưa vừa nói chuyện đi!”

Chương 4.2

“ Nguyên lai là như vậy, khó trách Từ Tiểu Linh hôm nay nhìn đến bọn họ lại ngẩn người.” An Tuyết Nhi bộ dạng từ trong màn sương, bình tĩnh hiểu ra.

“Đừng để ý tới bọn họ, em chỉ cần chú ý đến anh là tốt rồi.” Quân Thánh Thiên bá đạo muốn đoạt lấy nàng hết thấy.

“A! Ham muốn giữ lấy của anh cũng quá mạnh đi! Tiểu Linh nói cho em biết, nam sinh chòm sao bọ cạp đều có ham muốn giữ lấy rất mãnh liệt, xem ra quả thật không sai.”

Từ Tiểu Linh kia thật đúng là lo thiên hạ không đại loạn a, xem ra hẳn nhất định phải thúc giục Bạch Mộ Hiên thêm chút sức lực, đưa cái nữ nhân khó ưa ấy thu vào tay, không lại làm Tiểu Tuyết Nhi của hắn ô nhiễm quá sâu.

“ Anh thích em, cho nên sẽ nghĩ muốn chiếm đoạt hết thời giờ của em. Nếu như anh không thích em, anh ngay cả em là nam hay nữ cũng lười muốn xem rõ ràng.”

“ A?”

“Chờ em lớn lên một chút nữa sẽ hiểu.”

“ Người ta với anh là cùng tuổi nha!” An Tuyết Nhi bất mãn phát ra âm thanh nho nhỏ kháng nghị. Tại sao tất cả mọi người đều đem nàng làm thành Baby a?

“ Haha, em bề ngoài mười tám tuổi, vóc dáng hai mươi tuổi, nhưng tâm trí cũng chỉ có chín tuổi, còn nhỏ hơn em trai em một tuổi. Haha!” Quân Thánh Thiên nhạo báng.

“ Quân Thánh Thiên! Em không thèm để ý tới anh nữa! Anh luôn khi dễ người ta thôi à.” Nàng giận dỗi cầm hộp đồ ăn bước đi.

“Tuyệt Nhi bảo bối, anh như thế nào lại bắt nạt em chứ? Đánh là chuyện, mắng là yêu sao!” Quân Thánh Thiên nhanh chóng giữ hộp đồ ăn lại không để cho nàng đi.

“Anh buông tay ra!”

An Tuyết Nhi cùng Quân Thánh Thiên giằng co, đang ở một hồi lôi kéo thì bên trong có một xấp phong thư từ túi đựng hộp đồ ăn rơi ra.

“Đây là cái gì?” Quân Thánh Thiên nhú mày, ngồi xổm xuống nhặt từng phong thư một lên. Hừ! Không hỏi cũng biết đây là thư tình. Thật là một đám tiểu tử không biết sống chết, lại dám đánh chủ ý với Tuyết Nhi của hắn.

“Thiên, không có gì đâu! Chỉ là thư thăm hỏi bình thường thôi mà.” Nàng đứng đắn giải thích, thật ra nàng chưa từng xem qua phong thư nào mình nhận được, về đến nhà đều là tiểu đệ của nàng giải quyết những phong thư kia.

“Phải không?” Quân Thánh Thiên rõ ràng không tin, mày cũng nhú lại “Sẽ không phải là cái gì trọng yếu đấy chứ?”

“Đúng a! Chắc không có chuyện gì to tát đâu!” An Tuyết Nhi gật đầu một cái.

“Vậy nếu em không ngại thì anh mở ra xem một chút nha? Anh rất tò mò muốn biết bọn họ hỏi em chuyện gì a!”

An Tuyết Nhi mặc dù có chút không ổn, nhưng mà Quân Thánh Thiên là bạn trai của nàng có thể chia sẻ cùng nàng hết thảy, cho nên không làm gì khác hơn là gật đầu đáp ứng.

“Được rồi!”

Quân Thánh Thiên ngồi ở trên cỏ, tùy tiện lấy ra một phong thư

“Bạn học An Tuyết Nhi thân mến, bạn là ngôi sao rực rỡ nhất trong lòng ta, cũng là vàng trắng sáng ôn nhu nhất, càng thêm là ánh mặt trời chiếu sáng sinh mệnh ta. Nếu như không thấy người, ta giống như mất đi vì sao, ánh trăng, mặt trời, trải qua cuộc sống tối tăm bí ẩn không có ánh mặt trời chiếu sáng.

Mặc dù người bây giờ đã có lựa chọn, nhưng ta vẫn sẽ cưỡng đại chờ đợi người, cho đến khi người ngoài hành tinh tấn công địa cầu, cho đến khi vĩnh viễn sánh cùng trời đất, biển cạn đá mòn, ý chí ta cũng sẽ không bao giờ thay đổi. Một ngày nào đó, người sẽ phát hiện ra ta mới là người thích người nhất. Cho người một chút thời gian, mau mau quay về bên cạnh ta đi! Ta sẽ vĩnh viễn chờ người! Tình yêu của người – Vương Đại Minh.”

Quân Thánh Thiên càng đọc mặt càng đen, hẳn thật không chịu nổi nam nhân này một tên si mê vọng tưởng.

“Đây chính là hỏi thăm em sao?” Hắc giơ lên lá thư trong tay nhìn về phía nàng.

“Oa! Vương Đại Minh thật si tình đó nha! Nhưng là em đã có anh rồi, không thể nào thích hẳn được. Em muốn nhờ anh của hắc khuyên hẳn chết tâm a.” An Tuyết Nhi vẽ mặt ảo não biến thành bộ dáng chúa cứu thế, chấp tay trước ngực nói.

Hắc buồn cười nhìn nàng bộ dáng nghiêm chỉnh, tiện tay lại mở ra một phong thư nữa.

“Gửi Tuyết Nhi. Biết rõ ràng người đã mù quáng bị ác nhân lừa gạt, nhưng ta là còn yêu người rất nhiều, ta biết người nhất định là bất đắc dĩ, mới miễn cưỡng cùng hẳn ở chung một chỗ. Mỗi khi nhìn thấy thân ảnh các người đi qua, lòng của ta liền đau đớn vô cùng, giống như bị kim đâm vậy.”

Hắc đọc đến đây, không nhịn được mà cười to thành tiếng.

“Hắc! Người này thật biết cách ví von! Đau đến giống như bị đâm? Vậy cũng nói được, thật làm khó hẳn, Haha!”

“Thiên.” Nàng có chút quần bách kêu tên hắc, hi vọng hắc không đọc tiếp.

Nhưng mà Quân Thánh Thiên làm sao có thể bỏ qua những phong thư làm cho hắc cười to như vậy chứ, chuyện cười ở bách khoa toàn thư còn kém xa.

“Ta là cứ thế yêu người, mỗi ngày ba bữa cơm trước khi ăn, sau khi ăn xong, đều muốn nhìn ảnh của người, nếu không nhìn, ăn sẽ không ngon, tiêu hóa cũng khó khăn. Mỗi đêm trước khi học bài ta cũng xem ảnh của người nếu không giống như mất đi ánh đèn chiếu sáng để học bài.

Thượng Đế nói nữ nhân là từ một nhánh xương sườn của nam nhân làm thành, ta có cảm giác người chính là xương sườn của ta. Tuyết Nhi, người hãy làm xương sườn của ta đi! Nếu như người không đáp ứng, vậy ta không bằng chết đi cho xong.

“Tan học người nhớ đến gặp ta, nếu không phải tới công viên gặp ta, ta chờ người! Chờ ta nghĩ đến chết như thế nào là đẹp nhất, không đau nhất thì sẽ dùng bồ câu đưa tin thông báo cho người. Yêu người!”

“Anh ta... có nghĩ ra không nhỉ?” An Tuyết Nhi khuôn mặt tràn đầy thần sắc lo lắng.

“Em yên tâm đi! Hắc nói, hẳn rất sợ đau đớn, sẽ không có dũng khí tự sát đâu!” Quân Thánh Thiên lạnh lạnh nói.

“ Nhưng là....”

“ Không nhưng là gì hết, hấn nếu thật như muốn chết, không phải hấn nói sẽ thông báo cho người hay sao? Chờ nhận được bồ câu đưa tin thì hãy lo lắng đi! Chớ ảnh hưởng đến việc ăn cơm của chúng ta, phải rồi, hôm nay chúng ta ăn gì?”

“ Mẹ nói chúng ta hôm nay đi ra ngoài chơi nên không thể đi ngủ sớm được, cho nên đặc biệt chuẩn bị cho chúng ta....” An Tuyết Nhi giống như cô vợ nhỏ xoay người, bận rộn mở hộp đồ ăn chuẩn bị bữa trưa cho bọn họ. Vừa nói, miệng vừa lầm bầm công hiệu của bữa trưa hôm nay. Quân Thánh Thiên xoay người, đem những phong thư kia ném vào thùng rác, sạch sẽ không một dấu vết. Sau đó hấn chấp tay sau ót, dựa lưng vào thân cây đại thụ, bộ dạng thích thú nhìn An Tuyết Nhi đang loay hoay.

```
< style="text-align: center; text-transform: none; background-color: #ffffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px; font: 14px/23px georgia, bitstream charter, serif; white-space: normal; letter-spacing: normal; color: #333333; vertical-align: ">
```

6. Chương 5

Kích Tình Tuyệt Sắc- Chương 05- part 1

Chương 5.1

Trong giờ học, Từ Tiểu Linh nhìn chằm chằm người đang ngồi bên phải của mình. Tuyết Nhi phát xuân ư? Cư nhiên mặt đỏ thành như vậy, tám phần là chủ nhật trước cùng Quân Thánh Thiên xảy ra chuyện gì đáng xấu hổ rồi.

Nàng đem lực chú ý lên Giang lão sư trên bục giảng. Di? Lão soái thể nào cũng đỏ mặt a? Hấn đầu trọc còn toát ra chút mồ hôi. Oh my God! Giở trò quỷ a! Trung niên mà còn giả trang thanh thuần. Có bệnh a!

Từ Tiểu Linh nhàm chán viết tờ giấy ném cho An Tuyết Nhi, giải buồn, giết thời gian.

‘ Tuyết Nhi, mau thành thật khai ra, Quân Thánh Thiên làm gì cậu. Để cho cậu một học sinh ngoan đi học lại đỡ mặt không lý do vậy hả?’

Tờ giấy nhanh chóng lại chuẩn xác ném lên trên bàn An Tuyết Nhi, An Tuyết Nhi quay đầu liếc nhìn Tiểu Linh ở đối diện nháy mắt ra hiệu, liền mở tờ giấy ra.

Sau khi xem xong, mặt của nàng còn đỏ hơn trước.

Nàng đang suy nghĩ đến mộng xuân đêm đó, nàng thể nhưng nằm mơ cùng với nam nhân xa lại thân thiết, thật là mắc cỡ chết người a.

Nàng giống như là bị người khác nhìn thấu suy nghĩ của mình, vội ngẩng đầu lên nhìn lão sư, thấy lão sư nhìn nàng, lại nhanh chóng cúi đầu.

Giang lão sư thấy nữ sinh xinh đẹp xấu hổ không dám nhìn hần, bộ dạng ngượng ngùng đỏ mặt kia, làm bụng bia của hần trong nhảy mắt biến mất, tâm lắng lắng.

Haha! Không nghĩ tới, hần tuy đã có tuổi, nhưng mà vẫn như cũ có nữ sinh ngưỡng mộ hần.

Giang lão sư vui sướng đến mất quên cả việc mình vẫn còn đang ở trong lớp dạy học, liền đứng trên bục giảng mà khúc khích cười, thấy thể học sinh trong lớp cũng không giải thích nổi, liền cho là lão sư trúng tà.

Đem tất cả thu vào trong mắt, Từ Tiểu Linh buồn cười lên tiếng đánh thức lão sư Giang

“Lão sư, nước miếng chảy xuống kia!”

Giang lão sư đột nhiên bị đánh thức, theo bản năng sờ sờ miệng, xem một chút có phải hay không chảy nước miếng, nghĩ đến có học sinh trước mặt An Tuyết Nhi nhạo báng hần, nét mặt già nua không khỏi mắc cỡ tại chỗ mắng chửi người.

“Từ Tiểu Linh, người đi học mà không lo học cho tốt, lại đùa cợt lão sư, dám nói ta chảy nước miếng?” Giang lão sư, gương mặt tròn tròn hơi tức giận trừng trừng nhìn Từ Tiểu Linh.

“Lão sư, thầy cao cao tại thượng không thể xâm phạm, em làm sao dám mở miệng đùa giỡn thầy được chứ? Em chính là có ý nói, Lão sư. nước miếng của em chảy xuống rồi! Thầy trong lúc dạy học làm cho em nhìn đến chảy nước miếng. Xin thầy, đừng có phát ra mị lực mạnh mẽ như vậy chứ, bọn em nhưng là không đỡ được phong thái nhẹ nhàng của thầy a!” Từ Tiểu Linh đầu tiên là giả bộ vô tội, sau lại giả trang sùng bái, làm cho Giang lão sư tâm nở hoa mà tha cho nàng.

“Được rồi! Lão sư không nói giỡn với người nữa, chớ có khấn trương.” Giang lão sư vui vẻ, tự cho mình là đẹp trai, một tay tựa băng đen, một tay đút túi quần, hai chân ngắn ngắn còn bắt chéo, hăng há bùng bùng giảng bài, phải tiếp tục phát ra mị lực kinh người của mình a.

Từ Tiểu Linh quay đầu nhìn về phía An Tuyết Nhi, lè lưỡi nhún nhún vai, lão Giang thật dễ đối phó!

Nàng mở tờ giấy An Tuyết Nhi nhờ người chuyển tới

‘ Thiên với tớ không có làm gì! Chỉ là, tớ lại mơ một giấc mộng xuân, cảm thấy rất có lỗi với Thiên ’

Kế tiếp chỉ thấy Tiểu Linh và An Tuyết Nhi truyền tờ giấy cho nhau, mà Giang lão sư thì thật cao hứng cho là hai người bọn họ đang bàn luận về hắc!

‘ Trời ạ! Tuyết Nhi, cậu cuối cùng cũng được soi sáng rồi a, công phu của người kia có lợi hại hay không?’

‘ Người ta cảm thấy ngượng ngùng nha, dù gì thì cũng đã có bạn trai rồi a, vô luận là như thế nào, cũng đối với bạn trai luôn trung thành nha.’

‘Người kia là ai vậy?’

‘ Tớ không thấy rõ mặt hắc, bắt quá thành thật mà nói, ngày trước tớ có gặp hắc trong mộng, nhưng sau đó lại không gặp lại, cho đến ngày hôm qua. Cho nên cho tới bây giờ, cũng chưa từng nhìn qua mặt hắc.’

‘Oa! Thần kỳ như vậy sao, cậu nằm mơ tình tiết có liên tục không? Người kia có hay không là chân mệnh thiên tử của cậu a?’

‘ Không thể nào, trừ Thiên ra, tớ sẽ không thích bất luận kẻ nào nữa.’

‘ Cậu rút cuộc mộng như thế nào? Làm hết toàn bộ sao? Hắc có diễn trò trước không?

‘ Hình như là không.’

‘ Oa! Cậu nói thật chứ? Cậu có hiểu tớ nói toàn bộ là có ý gì không?’

‘ Tớ hiểu mà! Cậu đã từng nói với tớ mà! Chính là việc đó a!

‘ Allright, vậy hắc rất thô lỗ, trực tiếp ăn cậu hả?’

‘ Không có a! Lúc mở đầu, hắc hôn nhẹ tớ, rồi lại hôn những địa phương khác, sau đó sẽ làm chút chuyện làm người khác then thùng a.’

‘ Xin cậu, vậy mà cậu còn nói hắc không có diễn trò trước.’

‘ Hắc không có diễn trò a! Từ đầu tới đuôi cũng không có diễn trò cho tớ xem.’

‘Phanh’ một tiếng, Từ Tiểu Linh té trên đất. Trời a! Tuyệt Nhi, cậu là kẻ dở hơi! Nàng bắt đắc dĩ mà trù trên đất bò lại chỗ ngồi.

‘Tiểu thư, cầu xin cậu rảnh rỗi thì nghiên cứu một chút chuyện ở trên giường đi? Nói không phải diễn kịch là chỉ trước ở trên giường diễn trò, mà chính là chỉ nam nữ song phương làm chút khơi mào hành động tình dục của đối phương a.’

‘A! Thì ra là như vậy, kia.... Chúng tớ đều làm hết mà!’

‘Có phải hay không cậu đối với Quân Thánh Thiên chưa thỏa mãn dục vọng, cho nên....’

‘Người ta mới không có! Anh ấy đối với tớ rất nhiệt tình.’

‘Nhìn cũng biết, mỗi lần gặp cậu, hần đều giống như thấy mỹ vị điểm tâm a, hai mắt sáng lên thỏa mãn vô cùng.’

‘Anh ấy đối với tớ rất tốt! Haiz, tớ thật không biết nên làm cái gì bây giờ.’

‘Tuyệt Nhi, thành thật mà nói, cảm giác của cậu như thế nào?’

‘Tớ cảm thấy không tốt lắm! Dù sao tớ cũng đã có bạn trai rồi.’

‘Không phải hỏi cậu cái này! Ý tớ là thời điểm cậu cùng người kia ý, cảm giác như thế nào?’

‘Tiểu Linh, sao cậu lại hỏi tớ chuyện này? Ta là nằm mơ làm sao lại có cảm giác được chứ!’

‘Nhanh lên một chút, nói thật cho tớ đi, chúng ta không phải đã từng ước định qua, có lần đầu tiên sẽ chia sẻ kinh nghiệm hay sao? Nói mau, nói, nói, nói....’

‘Trời ạ, cậu đừng ép tớ a!’

‘Trả lời mau, thành tâm thành ý mà trả lời!’

‘Cũng không tệ lắm! Nhưng là tớ ở trong mộng cảm thấy rất mệt mỏi.’

‘Oa! Hần thế nào lại hành hạ cậu như vậy? Đại chiến một trăm hiệp sao? Có ép cậu làm mấy động tác kỳ quái hay không?’

‘ Cậu đừng đoán mò nữa, chẳng qua thể lực của hần tựa hồ rất tốt, vẫn luôn không biết mệt.

‘ Hần thật đem cậu làm mệt mỗi như vậy a! Vậy hần là ba lượt đi! Cậu có đạt tới cao triểu không?’

‘ Từ Tiểu Linh, cậu bây giờ đang tập làm ký giả hay sao? Tổ đem toàn bộ tờ giấy lưu lại, chờ đưa cho bạn trai cậu, chất vấn cậu.’

‘ Nha! Đừng có hẹp hòi như vậy? Tổ chỉ là lòng hiếu kỳ mạnh một chút xíu mà thôi! Người ta cũng là quan tâm cậu mà!’

‘ Vâng, quan tâm chuyện sinh hoạt tình dục của tổ a.’

‘ Oa! Tuyệt Nhi, ông trời không lau mắt mà nhìn a. Cậu dám đâm bị thương tâm linh nhỏ bé của tổ a. Ô, có sắc quên bạn tốt a!’

“ Reng... reng.....!” Tiếng chuông tan học vang lên.

An Tuyết Nhi đi tới chỗ ngồi của Từ Tiểu Linh.

“ Tiểu Linh, tổ không có trọng sắc quên bạn a!”

“ Hảo hảo hảo, cậu chẳng qua là bắt đầu đối với tổ xa cách mà thôi.” Từ Tiểu Linh cố tình bộ dạng chán nản.

“ Tiểu Linh, cậu là bạn tốt nhất của tổ, tâm sự của tổ tất cả đều nói cho cậu mà!”

“ Thật?”

“ Thật!”

“ Vậy cậu nói cho tổ biết, cậu có đạt tới cao triểu hay không?” Nàng không sợ chết hỏi.

“ Từ —— Tiểu —— Linh” An Tuyết Nhi khuôn mặt đỏ bừng, muốn đuổi đánh Từ Tiểu Linh.

Từ Tiểu Linh động tác nhanh chóng từ trên ghế nhảy dựng lên hướng phía bên ngoài chạy đi.

“ Dừng tay a!”

“ Từ Tiểu Linh, cậu xong đời.” Nàng đuổi theo sau lưng Từ Tiểu Linh.

< style=”text-align:” center;=”” text-transform:=”” none;=”” background-color:=”” #ffffff;=”” text-indent:=””>

7. Chương 6

Kích Tình Tuyệt Sắc- Chương 06- part 1

Chương 6.1

Ban đêm, ánh trăng tà tà xuyên thấu qua cửa sổ. An Tuyết Nhi ưu nhã ngồi trên ghế salon ở phòng khách, cầm ống điện thoại, khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra thần sắc lo lắng không thôi.

Đầu dây bên kia, sau vào tiếng chuông reo, rốt cuộc của cũng người nhắc điện thoại nói.

“ Vâng! Đây là Từ gia, xin hỏi có chuyện gì?” Thanh âm của Từ phu nhân truyền đến.

“ Từ bá mẫu, ngài hảo, con là An Tuyết Nhi, xin hỏi Tiểu Linh có ở đó không ạ?”

“ Tuyết Nhi hả! Đã lâu không gặp, làm sao thế, Tiểu Linh mới từ nhà con về mà?”

“..... Con có chút chuyện gấp muốn hỏi Tiểu Linh, làm phiền bá mẫu có thể gọi nàng tới nghe, con cảm ơn bá mẫu!” Nhà nàng sao? An Tuyết Nhi bị làm cho hồ đồ, bèn quyết định lấy tĩnh chế động, trước phải nói chuyện với bạn tốt cái đã.

“ Con chờ một lát nha.” Thanh âm Từ phu nhân lớn tiếng gọi nữ nhi nhanh chóng truyền đến.

Một lát sau, lại nghe tiếng bước chân nặng nề từ xa đến gần.

“ Uy! Tuyết Nhi hả?” Bên kia điện thoại, thanh âm buồn ngủ của Tiểu Linh vang lên.

“Đúng a! Cậu hôm nay thế nào lại không đi học? Còn có bá mẫu vừa nói cậu từ nhà tớ trở lại, chuyện đó là thế nào? Cậu không sao chứ? Tớ rất lo lắng cho cậu nha!”

“ Tuyết Nhi, tớ hiện tại mệt chết a, không còn khí lực mà giải thích với cậu. Tớ gạt người nhà nói, ngày hôm qua ở nhà cậu làm bài thảo luận, thuận tiện qua đêm luôn. Ngày mai đến trường sẽ nói cho cậu biết, giờ tớ

cần phải ngủ bù, cứ như vậy đi, ngày mai gặp nha. Bye bye!” Thừa dịp bốn bề vắng lặng, Từ Tiểu Linh tùy tiện ứng phó bạn tốt hồi han.

“Được rồi! Bye bye.” Nghe giọng nói suy yếu của nàng, An Tuyết Nhi mặc dù đầy bụng nghi ngờ, cũng chỉ có thể để cho nàng đi nghỉ ngơi.

Hôm sau, sau khi học xong tiết thứ nhất, An Tuyết Nhi liền ngồi trước mặt Từ Tiểu Linh.

“ Tiểu Linh, ngày hôm qua rốt cuộc chuyện gì xảy ra?”

“ Tớ.. ngày hôm qua đã làm một chuyện ngoài ý muốn.” Từ Tiểu Linh luôn luôn trực sáng, khó có được khi ấp a ấp úng.

“ Là chuyện gì?” An Tuyết Nhi nhìn bạn tốt, vừa lo lắng vừa tò mò.

“ Chúng ta đã từng ước định, nếu như trải qua lần đầu tiên sẽ chia sẻ thực nghiệm.”

“Đúng a!”

“ Việc đó... tớ cũng không muốn sớm như vậy, nhưng là tớ cùng hấn lên giường a.” Từ Tiểu Linh vẻ mặt ảo não không dứt.

“ Trời ạ! Tiểu Linh, cậu nói là cậu cùng với hấn....a...” An Tuyết Nhi kinh ngạc mở to hai mắt, vẻ mặt không thể tin nhìn chăm chăm Tiểu Linh. Nàng so với hai người bạn họ quen nhau sớm hơn, nhưng cũng không có phát triển nhanh như vậy, không nghĩ tới học trưởng bề ngoài như vậy, mà tay chân cũng rất nhanh a.

“ Tuyết Nhi... Tớ...” Từ Tiểu Linh nhất thời cứng họng, cũng không biết mình giờ phút này, đang tản ra khí chất mềm mại trước nay chưa bao giờ có.

“ Tiểu Linh, tớ mặc dù rất kinh ngạc, nhưng nếu hai người các người thật tâm yêu nhau, chuyện đó cũng không có nghiêm trọng lắm a!”

“ Bạch Mộ Hiên tên đại sắc lang này, trước cũng bị bề ngoài của hấn lừa!” Từ Tiểu Linh xấu hổ nói, lộ ra bộ dáng tiểu nữ nhân đang yêu.

“ Cho nên cậu hôm đó ở tại nhà của học trưởng?”

“Ừ! Tớ cho đến chiều hôm qua mới chuồn êm về nhà, không thể làm gì khác hơn là gạt người nhà nói ở nhà cậu qua đêm. Thật may là cậu gọi điện đến không có bị mẹ tớ dò hỏi, nếu không tớ chết chắc.”

“ Tiểu Linh, thật ra tớ có chuyện muốn cùng cậu thương lượng.”

“ Chẳng lẽ hai người cũng muốn làm chuyện đó hả?”

“ Không phải!”

“ Là chuyện gì vậy, cậu cứ nói đi?”

“ Tớ muốn ngày sinh nhật của Thiên, đem mình thành quà tặng cho hắn. Cậu thấy được không?” An Tuyết Nhi cẩn thận hỏi, không biết Từ Tiểu Linh có phải hay không cảm thấy nàng quá tùy tiện.

“ Haha! Thật là gần đen thì đen, gần đỏ thì đỏ a! Cậu tốt nhất đem mình cột nơ con bướm, sau đó bằng đường chuyển phát nhanh đưa đến cửa nhà hắn.” Từ Tiểu Linh buồn cười nói.

“ Vậy cậu cảm thấy không được sao?” Là lần đầu tiên, đối với An Tuyết Nhi mà nói cần phải có dũng khí thật lớn, cho nên rất cần có sự ủng hộ của bạn tốt.

“ Không phải! Tớ chỉ cảm thấy Quân Thánh Thiên thật may mắn, có bạn gái điên cuồng như cậu a.”

“ Vậy cậu cũng đồng ý chứ?”

“ Tớ không có lý do phản đối! Huống chi, bản thân tớ cũng đã làm rồi.”

“ Tiểu Linh, có phải là sẽ rất đau hay không?”

“Đau? Không biết a! Chẳng qua là giống như bị xé nứt mà thôi. Đây là theo tớ là như vậy, lần đầu tiên có cảm giác kinh tâm động phách, đừng lo lắng nhiều. Hi!”

“ Tiểu Linh, cậu đừng làm tớ sợ!” Mặc dù biết sẽ đau, nhưng nghe chính miệng bạn tốt nói, cảm thấy đặc biệt kinh khủng.

“Được rồi! Bất quá, lúc hắn lần đầu tiên tiến vào là rất đau, một lát sau là tốt hơn nhiều.”

“ Nghe giống như rất tệ!”

“ Thật ra thì cũng không có tệ như vậy đâu!” Từ Tiểu Linh có chút chột dạ. Nàng không biết hôm qua đạt tới cao trào lần thứ bao nhiêu a!

“Vây cậu thật sự quyết định, đem lần đầu tiên làm quà tặng cho Quân Thánh Thiên hả?”

“Ừ! Tớ đã quyết định, nhưng mà cần ý kiến của cậu.” Đôi mắt to của An Tuyết Nhi sáng lên.

“Không thành vấn đề, cứ tin ở tớ.”

“Cám ơn cậu, Tiểu Linh, cậu thật là chị em tốt của tớ.”

“Ai nha, Làm sao lại nói mấy lời buồn nôn này, cậu là bằng hữu tốt nhất của tớ, giúp lẫn nhau không phải sao?” Từ Tiểu Linh rất nghĩa khí vỗ vỗ bả vai An Tuyết Nhi.

“Vây chúng ta cũng phải mau chuẩn bị, sinh nhật của Thiên cũng sắp đến rồi.”

“No problem! Riêng tớ cũng sẽ chuẩn bị một lượng lớn bao cao su đặc biệt làm quà tặng Quân Thánh Thiên, hi vọng các cậu chờ hồ đồ mà làm ra nhi đồng a.”

“Cám ơn trước hảo ý của cậu.”

“Chờ cậu làm rồi, chúng ta lại trở lại trao đổi tâm đắc!”

Hai thiếu nữ xinh đẹp cùng nhau nở nụ cười. Các nàng sẽ vì Quân Thánh Thiên mang đến điều gì vào ngày sinh nhật đây?

Chương 6.2

Trong những ngày kế tiếp, An Tuyết Nhi cùng Từ Tiểu Linh không làm gì liên ở chung một chỗ, hai tiểu nha đầu luôn thần thần bí bí, không biết đang thảo luận cái gì, để cho hai hộ hoa sứ giả cũng phải phát lệnh truy nã, cảnh cáo bạn gái bỏ trốn.

Trước sinh nhật của Quân Thánh Thiên hai ngày, Từ Tiểu Linh cùng An Tuyết Nhi ở trong phòng ngủ của An Tuyết Nhi diễn luyện lần cuối cùng, các nàng còn đem danh sách đếm hết một lượt để xác định.

“Tuyết Nhi, tớ thật hâm mộ cậu có thể đi tới ôn tuyến a.” Ngồi gác chân ở bên trên bồn tắm, Từ Tiểu Linh vẻ mặt sáng ngời nói.

Bởi vì sinh nhật của Quân Thánh Thiên là vào thứ bảy. Cho nên An Tuyết Nhi cùng Quân Thánh Thiên quyết định đi biệt viện của Quân gia qua đêm, mừng sinh nhật hần. Ngôi biệt thự kia còn có bể tắm nước nóng tự nhiên, có thể so với bể tắm nước nóng nằm sao ở bên ngoài.

“ Tiểu Linh như vậy liệu có chuyện gì to tát hay không?”

“ Sẽ không! Trừ phi cậu muốn đi tái tạo lại màng trinh, còn không đây sẽ là lần duy nhất trong đời, vì thế phải đặc biệt chứ! Cậu cứ từ từ mà hưởng thụ đi! Bảo đảm Quân Thánh Thiên nhìn thấy nhất định sẽ ngắt ngay cho mà xem.”

An Tuyết Nhi nhìn mình trong gương, nàng mặc một bộ lễ phục màu đỏ, lộ phần lưng lại bó sát mà Tiểu Linh chọn.

Bộ lễ phục chỉ dựa vào một mảnh dải bao quang gáy chống đỡ, nửa người dưới dán vào da thật, nhưng phía bên phải lại để hở, mỗi bước đi sẽ có thể nhìn thấy chiếc đùi thon trắng trẻo, hơn nữa bên trong lại không mặc áo lót, khiến cho nàng có cảm giác không an toàn

Bộ ngực đầy đặn làm người ta muốn phạm tội, hai chân còn đi tất chân dạng lưới cực sexy, cùng phối hợp với đôi giày cao gót màu đen quý phái.

Nàng so với người mẫu ở tạp chí thời trang hiện đại còn hấp dẫn hơn nhiều, đùi thon dài đẹp xuyên thấu qua khe hở kia làm cho người ta như bị mê hoặc, hít thở không thôi.

“ Tuyết Nhi, cậu thật đẹp! Không nghĩ tới người luôn thanh thuần như cậu cũng có thể sexy đến vậy.” Từ Tiểu Linh tán thưởng nói, thật sâu có cảm giác thành tựu.

“ Tổ cảm thấy hơi quá, không giống với tổ, không biết Thiên có thích không nữa?” An Tuyết Nhi do dự, đồng nhìn tây nhìn, cách ăn mặc như thế này làm cho nàng không được tự nhiên, dù sao nàng cũng chưa bao giờ thấy mình như vậy.

“ Sẽ, chỉ là là nữ nhân mình thích, nếu hấn thấy cậu nhất định sẽ bị điên đảo.”

“Được rồi! Tổ muốn lấy dũng khí để chiến thắng sợ hãi.”

“ Không sai, cậu nhất định sẽ thành công ăn Quân Thánh Thiên sạch sẽ. Ha ha....” Từ Tiểu Linh cười vui vẻ.

“ Tiểu Linh.” An Tuyết Nhi ngượng ngùng lườm nàng một cái.

“Được rồi! Chúng ta diễn luyện lại một lần. Sáng thứ bảy Quân Thánh Thiên tới đón cậu, hai cậu sẽ ở biệt thự của phụ thân hấn có một buổi chiều vui vẻ a.”

“Ở thời điểm chàng vạng sẽ có người muốn hấn ra ngoài giúp một tay để thả neo xuống, đại khái có thể kéo hấn đi khoảng nửa giờ! Cậu cần phải tranh thủ tắm cho thật hảo, chờ hấn trở về, cậu lại lấy cố muốn hấn

đi tắm để chờ bữa tối, sau đó lên gọi điện cho người giúp việc đi vào, mang đồ ăn lên, còn cả nến và thêm một chút âm nhạc nữa.

“ Sau đó, cậu nhân cơ hội thay lễ phục, hẩn vừa xuống lầu vừa nhìn thấy cậu nhất định sẽ giết nấy mình, uống hai chén rượu xong, hai người có thể... hắc hắc...” Từ Tiểu Linh về mặt mập mờ nở nụ cười. Lần này nhất định sẽ rất thuận lợi!

“ Tiểu Linh, cảm ơn cậu đã giúp tớ việc này.”

“Đừng khách khí nữa! Cậu lần này mới phải xuất huyết nhiều đấy! Tốn một số tiền lớn để làm hẩn vui vẻ.”

“ Tớ cũng cảm thấy mình bị phá sản a, cũng may nhờ mẹ tớ bỏ tiền túi giúp tớ một chút, còn giúp chúng ta thiết kế bữa tối, chọn rượu vang nữa. Tớ cảm thấy cực kỳ hạnh phúc.” An Tuyết Nhi hài lòng, cười lên phá lệ động lòng người.

“Đúng thế! Cha mẹ cậu đều không phản đối để cho cậu qua đêm ở ngoài. Nếu papa tớ mà biết chuyện tớ cùng Bạch Mộ Hiên nhất định sẽ trước cấm bế tớ, sau đó thoải luận nên xử phạt tớ như thế nào.

“ Bá phụ, bá mẫu cũng là sợ cậu bị gạt mà thôi.”

“ Tớ biết bọn họ là lo lắng cho tớ, hi, chúc cậu mã đáo thành công!”

“ Cảm ơn cậu, hiện tại tớ rất khẩn trương. Thiên thông minh như vậy có thể đoán được không nhỉ?”

“ Cậu không cần phải lo lắng nhiều như vậy, cậu đã nói hẩn thông minh, coi như là hẩn nhìn thấu, tin tưởng cũng sẽ không làm cho cậu thất vọng. Cậu cứ thoải mái mà làm đi!”

“Ừ! Hôm nay cậu mang theo cái gì vậy?”

“ Cậu xem rồi biết, chúng ta là muốn tăng cường việc bị nam sinh ăn gắt gao a.”

“Được a! Nhưng mà mười giờ là tớ sẽ phải đi ngủ đó!”

“ Dạ! Đại tiểu thư. Tiểu nhân biết người muốn ngủ để giữ gìn nhan sắc a.”

“Đúng vậy! Tớ muốn giữ trạng thái tinh thần tốt nhất.” Kịch Tình Tuyệt Sắc- Chương 06- part 2

Chương 6.3

An Tuyết Nhi hưng phấn, căn bản hôm sau không có cách nào có thể chuyên tâm đi học. Vừa mong đợi lại khẩn trương, rốt cuộc cũng đợi được tới khi hết giờ. Nàng bước nhanh trên đường đi về nhà.

Chỉ còn dư một ngày. Vì ngày mai mà đã chuẩn bị lâu như vậy. Nàng nhất định phải cho Thiên có một sinh nhật trọn đời khó quên. Chờ lát nữa còn tự mình làm bánh kén nữa. Nàng không nghĩ tới có ba ánh mắt giả thần giả quỷ lén lút nhìn nàng.

“ Kế hoạch lần trước thất bại, lần này không có Quân Thánh Thiên bên người nàng, nàng nhất định sẽ nhận.” Cổ Lợi hung hăng nói.

Phương Vô Mỹ, Cổ Lợi, Hàm Lan ba người núp ở phía sau xe, nhìn An Tuyết Nhi đang tiến ngày càng gần. Kể từ lần thất bại đáng xấu hổ trước, các nàng lại dùng cách khác, tìm một người nhìn tương tự với Quân Thánh Thiên, cùng với Phương Vô Mỹ chụp rất nhiều hình có hành động thân thiết.

Sau đó lại mang tới chỗ chuyên gia, đem mặt của Quân Thánh Thiên ghép vào đó, nhìn qua sẽ thấy Quân Thánh Thiên cùng Phương Vô Mỹ rất thân mật.

“ Nàng nhìn hình xong, nhất định sẽ khóc hết nước mắt, mười phút sau, ta lại tới nhà xin, yêu cầu nàng rời đi Quân Thánh Thiên, không nên phá hư tình yêu của chúng ta. Nếu như nàng chết không đáp ứng, ta liền lừa gạt nàng, ta mang thai hài tử của Quân Thánh Thiên.” Phương Vô Mỹ bộ dáng đắc ý, cười đến khoa trương.

“ Không sai, nàng nhất định sẽ cảm thấy lừa gạt, từ đó sẽ không để ý tới Quân Thánh Thiên, mà Vô Mỹ thừa dịp không có người, mà hảo hảo an ủi Quân Thánh Thiên, cuối cùng hẳn nhất định sẽ quên Tuyết Nhi, lại thích người.” Cổ Lợi rất kích động, ảo tưởng.

Hàm Lan sợ hãi lên tiếng, “ Ta ở chỗ này nhìn là tốt rồi, để cho Lợi Lợi đi đưa hình cho An Tuyết Nhi đi?” Từ đầu tới đuôi nàng vẫn không tán thành, lại ngại quan hệ bạn bè, cũng không dám phản bác ý nghĩ của các nàng, nhưng để cho nàng tự mình làm mưu đồ đoạt bạn trai, nàng có cảm giác tội ác a.

< style=“text-align:” center;=“ text-transform:=“ none;=“”>

8. Chương 7

Kích Tình Tuyệt Sắc- Chương 07- part 1

Chương 7.1

Hết thấy đều thuận lợi tiến hành, An Tuyết Nhi ở trong phòng tắm nước nóng tăng thêm tinh dầu cùng cánh hoa, đã cảm thấy tinh lực toàn thân đều trở về.

Sau hai mươi phút, nàng tắm qua nước lạnh, mới mặc áo choàng tắm vào, dùng mấy sậy từ từ thổi khô mái tóc đen nhánh.

Di?! Nửa giờ rồi, Thiên vẫn chưa quay trở lại a. Nàng chạy ra ngoài phòng tắm gọi một cuộc điện thoại, nhờ giúp việc chuẩn bị một chút, khi mà Quân Thánh Thiên vào nhà, năm phút sau, nàng sẽ mở cửa cho họ đi vào.

Sau khi nói xong, nàng quay trở lại phòng tắm, tiếp tục sấy tóc, chưa được một nửa thì tiếng gõ cửa vang lên, dọa An Tuyết Nhi giật mình, nàng bây giờ, toàn thân đều căng thẳng bởi vì đêm nay a.

Nàng chạy vội tới phòng khách, mở cửa cho Quân Thánh Thiên.

“A! Anh về rồi! Là ai ấn chuông vậy?” An Tuyết Nhi rất trấn định hỏi.

“ Là một đám người trẻ tuổi, nửa đường xe bị hỏng.” Hấn nhìn thấy bộ dáng mỹ nhân sau khi tắm, lại hưng phấn hẳn lên. Khi nào thì hấn mới có thể cùng Tuyết Nhi tắm uyên ương đây?

“ Hiện tại không sao chứ?”

“Ừ! Cũng giải quyết rồi.”

“ Tuyết Nhi, em thật thơm đó!” Hấn hướng cổ nàng hít hà, nhưng bị nàng một tay đẩy ra.

“ Anh cũng đi tắm đi! Khắp người toàn mồ hôi à.” An Tuyết Nhi nhăn nhó chớp mũi

“ Dạ, tuân lệnh!”

Nàng bồi hấn đến trong phòng tắm, còn ra lệnh cho hấn không có nửa giờ thì không cho phép ra ngoài làm ô nhiễm bầu không khí, lại giúp hấn mở nước tắm, mới thay hấn đóng cửa.

Sau đó vội vàng chạy xuống lầu dưới mở cửa.

Người giúp việc chờ đã lâu, vừa vào bên trong nhà, lập tức đến phòng ăn chuẩn bị hết thảy.

Lúc bọn họ làm xong tự mình rời đi, nàng cũng hướng bọn họ nói lời cảm tạ, nàng liền vội vã đi lên lầu thay đổi quần áo.

Đổi lại bộ lễ phục màu đỏ cùng tất chân, giày cao gót, An Tuyết Nhi đem một đầu tóc dài búi lên. Nàng nhìn thiếu nữ xinh đẹp thành thực trong gương, làm nhiều lần hít thở, sau khi mỉm cười, có chút cứng ngắc đi tới phòng ăn dưới lầu.

Oa! Thật xinh đẹp! Tắm trải bàn đẹp đẽ phủ trên một chiếc bàn ăn dầu, hơn nữa ở trên đó cũng đã bày nến, rượu vang cùng bữa ăn tối tinh xảo, đồ ăn cũng đều bày biện chỉnh tề.

An Tuyết Nhi đi lên phía trước, cầm lấy bật lửa đốt cây nến ở trên bàn, sau đó tắt đèn lớn. Đây mới là ánh đèn hoàn mỹ, không khí lãng mạn. An Tuyết Nhi ngồi xuống chờ Quân Thánh Thiên, nhưng tìm nàng vẫn

đập rộn nhịp, khiến nàng đứng ngồi không yên. Nàng đi tới bệ cửa sổ, hướng về phía trăng sáng hít thật sâu.

Thần! Xin hãy ban cho con lực lượng thần kỳ, để cho tâm nàng không phải loạn nhịp như vậy, để cho bọn họ có một đêm vô cùng tốt đẹp!

Mặc một chiếc áo sơ mi đen, cùng quần tây màu vàng nhạt, Quân Thánh Thiên thần thái sáng lang từ trên lầu đi xuống. Di? Thế nào lại yên ắng như vậy a? Trong nháy mắt, hắn nghĩ đến, đây có lẽ là sinh nhật mà Tuyết Nhi muốn dành cho hắn.

Khuôn mặt anh tuần lộc ra nụ cười mê người, khí định thần nhàn đi về phía phòng ăn.

An Tuyết Nhi sau vô số lần hít sâu, đã trấn định trở lại, nàng quyết định trở lại ghế ngồi chờ Quân Thánh Thiên. Đang ở lúc nàng quay người lại muốn di động thì thân ảnh cao to trong nháy mắt xuất hiện ở trong tầm mắt của nàng, nàng khẩn trương đến quên cả hô hấp, chỉ có thể dừng lại nhìn chằm chằm hắn.

“Tuyết Nhi, em Thật đẹp!” Nhìn người trước mặt so với dĩ vãng bất đồng, Quân Thánh Thiên thoáng chốc bị vẻ đẹp của nàng đoạt đi suy tư cùng năng lực hô hấp, bước nhanh về phía nàng, ánh mắt than thở nhìn toàn thân của nàng.

A! Nàng thế nhưng mặc tất chân sexy. Hắn cảm giác mình nhanh chảy máu não. Nàng như thế nào lại làm ra hình dáng mê người như vậy? Đơn giản khiến hắn khắc chế không được dục vọng.

“Có thật không?” Nghe được hắn ca ngợi, nàng thở phào nhẹ nhõm.

“Ừ! Em là nữ nhân xinh đẹp nhất mà anh thấy.” Hắn vui sướng, say đắm trong sắc đẹp của nàng.

“Thiên! Chúng ta ăn cơm đi!” Sợ ngăn không được hai trong mắt đang phóng ra điện cao thế của Quân Thánh Thiên, nàng dẫn hắn đến bàn ăn ngồi xuống.

Quân Thánh Thiên nhìn chằm chằm người đi ở phía trước. Nàng... thế nhưng mặc lễ phục lộ lưng, còn lộ toàn bộ như vậy! Trời a, hắn cũng nhanh bị nàng mê như vậy mà hôn mê, cố gắng đè nén dục hỏa đang dâng cao của mình.

“Thiên, chúc anh sinh nhật vui vẻ!” An Tuyết Nhi cầm lên ly rượu vang, uống một hớp, ý đồ muốn che giấu khuôn mặt nhỏ nhắn đang đỏ bừng của mình, nàng cũng không có trang điểm, cho nên không cách nào che lấp vẻ mặt ấy được.

“Tuyết Nhi, cảm ơn em đã chuẩn bị tất cả vì anh.” Quân Thánh Thiên cũng uống một hớp rượu, cảm động quét một vòng cách bố trí xa hoa cho hắn, dĩ nhiên bao gồm cả thân thể mềm mại của nàng.

Lại nữa! Nàng bây giờ rất muốn mở miệng cầu xin hắn, đừng có dùng cái ánh mắt chứa điện giận chết người ấy nhìn nàng, khiến nàng bị hôn mê a. An Tuyết Nhi vội vàng uống một hợp rượu để thanh tỉnh.

“ Hôm nay là sinh nhật anh, em hi vọng có thể làm cho anh vui vẻ.”

“ Chỉ cần có em ở bên cạnh anh, anh vĩnh viễn cũng sẽ rất vui vẻ.” Hắn kim lòng không được mà cầm bàn tay trắng nõn như mỹ của nàng.

“ Thiên, anh uống thêm một hợp nữa đi! Rượu này là mẹ đưa cho chúng ta đó!” Vừa nói với hắn, vừa rút bàn tay đang bị Quân Thánh Thiên nắm ra.

Quân Thánh Thiên tựa hồ cũng chú ý tới sự khẩn trương không được tự nhiên của nàng, vì vậy phối hợp, mà nàng lập tức lại thay hắn rót đầy một ly nữa, mình cũng là đã ly thứ ba rồi.

“ Tuyết Nhi, chúng ta dùng cơm trước đã, uống rượu rất dễ say.”

An Tuyết Nhi cũng đáp ứng, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ ửng, thần kinh cũng dần dần thanh tỉnh lại, không hề khẩn trương nữa.

Vì vậy, hai người bắt đầu thưởng thức những món ngon a.

“ Ui, ăn ngon quá, những thứ này đều là Lâm tẩu làm sao?”

“Đúng vậy! Ở gần đây có một gia đình, cho nên mượn phòng bếp nấu đó!” Nàng ngây thơ gật đầu.

“ Tuyết Nhi, em thật lợi hại.”

“ Mới không có! Là mẹ thu xếp cho đó, tối nay em thấy mình khẩn trương thật lâu, thật sợ anh sẽ không thích, lại sợ hết thảy sẽ không tiến hành thuận lợi.” Nói đến đây, nàng lại uống cạn sạch rượu, chuẩn bị bước vào ly thứ tư.

“ Tuyết Nhi, anh yêu chết trang phục của em tối nay a.” Hắn lộ ra nụ cười thật rõ.

“ Vậy em cũng an tâm. Em còn có một lễ vật đặc biệt muốn tặng cho anh!” An Tuyết Nhi đã say, đối với Quân Thánh Thiên cười duyên.

“ Em say rồi, đừng uống nữa.”

“ Có sao? Vậy em không uống nữa, bắt quá uống rất ngon nha! A.....” Mặc dù say, nhưng nàng còn nhớ rõ nàng muốn tặng người yêu lần đầu tiên, cũng không thể say đến ngã được!

“ Em muốn tặng ta lễ vật gì?” Quân Thánh Thiên vội vàng ăn hết bữa tối của hắn.

“ Một lễ vật độc nhất vô nhị. Thiên, em.....” Nàng nghĩ đến liền làm, đứng lên, lấy tay vòng qua cổ hắn, ngồi vào trong ngực của hắn, cái trán dựa vào hắn nhẹ nhàng cười, nàng say khướt nhưng lại có thần thái mê người như vậy.

“ Em muốn nói cái gì?” Ôm thân thể mềm mại, mùi thơm xông vào mũi hắn, Quân Thánh Thiên cười thỏa mãn nhìn nàng.

“ Ghét, anh đừng cười nữa! Em cũng mau bị mắt anh hút sâu vào a, anh hại tim của người ta đập loạn lên, không thể nghĩ gì được!” Bởi vì không địch lại tửu lượng, nàng bắt đầu nghĩ cái gì nói cái đó.

“ Tiểu Tuyết Nhi khả ái của anh, thì ra em cũng phục dưới quần của ta a!”

“ Mới không có! Là anh quỳ gối dưới váy của em mới dung, an hem, người ta hôm nay rất hy sinh mặc tất chân sexy à nha!” Vừa nói, An Tuyết Nhi lập tức nâng đùi phải lên, Đôi chân dài mê người hấp dẫn một cái cùn không sót hiện ra trước mặt Quân Thánh Thiên, ngay cả quần lót của nàng cũng lộ ra ngoài.

Quân Thánh Thiên bị tư thái mê người của nàng đùa giỡn, hạ thể trong nháy mắt thũng trướng, hắn rút cuộc không nhịn được mà làm chuyện đã dè dặt đã lâu.

Đầu cúi xuống đoạt đi thanh âm, hắn nhiệt liệt hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của nàng, một tay xuyên qua dưới nách nàng trực tiếp luồn vào bên trong lễ phục, bắt được hai vú trắng nõn ôm tròn đê xuống. Một tay kia vén lên quần dài trực tiếp đặt lên chỗ kín của nàng, tận tình cách lớp quần lót mỏng, theo khe huyết nhảy cảm.

“Ồ.....” Nàng bị Quân Thánh Thiên đột nhiên xuất hiện nhiệt tình hù nàng, nhưng mà bị hắn đụng chạm như vậy, làm cho toàn thân nàng nóng lên, chỉ muốn kích tình hưởng ứng hắn.

Nàng há to miệng, mặc hắn không trở ngại chút nào tiến công miệng nhỏ của nàng, tay nhỏ bé không kìm hãm được mà vuốt ve lồng ngực của hắn, lơ đãng mơn trớn hai đầu vú của cả hắn thì hắn trong nháy mắt hít một hơi thật sâu, rồi đi thần nhiệt .

Quân Thánh Thiên đưa tay cởi nút thắt phía sau cổ ưu mỹ, trong phút chốc vải vóc chảy xuống, bộ ngực lớn xinh đẹp thoát khỏi trói buộc mà lộ ra, màu trắng đục đưa làm hắn ngừng thở, dời mắt không mở.

Hắn không tự chủ đưa tay kẹp lại hai vú lắc lắc.

An Tuyết Nh thoải mái ngửa đầu thở dốc, hắn ôn nhu đụng chạm để cho nàng toàn thân tê rần.

“ Hí!” Hắn đột nhiên xé rách quần lót của nàng, ngón tay cạy mạnh trực tiếp cắm vào khe huyết trơn trượt.

“ A..... Thiên!” An Tuyết Nhi có chút giật mình, vội vàng bắt lấy tay của hắn, mà hắn cũng không vì đó mà ngừng, ngón tay tiếp tục luật động.

Đầu nàng choáng váng, rượu cồn khiến nàng ngất xỉu rồi, mà nhiệt tình của Thiên càng làm đầu óc của nàng thêm choáng váng. Ngón tay nàng ở ngang lưng của hắn mà bầu vú vào da thịt hắn, nếu không phải cách lợp y phục, lưng Quân Thánh Thiên đã sớm bị lưu lại mấy vết cào cấu.

“ Tuyết Nhi... tiểu yêu tinh này...” Quân Thánh Thiên bởi vì dục vọng mà toàn thân căng thẳng, hắn cúi đầu hung hãn cắn đầu vú đỏ tươi, nóng nảy cắn mút, như là muốn hút sữa tuổi vậy, quyết tâm muốn cho nàng cùng hắn bởi vì dục vọng mà khó chịu.

“ A, a!” Hắn thành công, An Tuyết Nhi cả người run rẩy, bụng dưới giống như đang có cây đuốc thiêu đốt.

Nàng không biết cái gì đang chờ đón mình, chỉ cảm thấy mình trống không cần

9. Chương 8

Kích Tình Tuyệt Sắc- Chương 08- part 1

Chương 8.1

Buổi tối, một chiếc xe dừng bên ngoài An gia không xa.

“ A.....” An Tuyết Nhi giạng chân ngồi trên đùi đối mặt với Quân Thánh Thiên, trên dưới pháp phòng. Nàng thật đáng thương, vốn là muốn nhanh chóng thoát khỏi ma chướng của hắn để về nhà hảo hảo ngủ một giấc, ai biết Quân Thánh Thiên đưa nàng về đến cửa nhà, lại bắt nàng cùng ra chỗ ngồi phía sau hoan ái, cũng không để ý tới sẽ bị người An gia gần đây nhìn thấy.

Quân Thánh Thiên không ngừng ngậm mút đôi phong nhũ đang đung đưa của nàng, yêu mến gặm cắn hai đóa hồng diễm, hạ thân không ngừng đâm vào hoa kính co rút, hắn dùng lực bãi động thân thể trước mặt, để hoa huyết thật nhanh phun ra nuốt vào tiểu đệ của hắn.

Tư vị thật tuyệt vời, làm cho hắn không muốn để nàng về nhà, cho nên vẫn biết là không đủ, nhưng không thể làm gì khác hơn là ân ái để nói lời tạm biệt.

“ A... không được!” Khe huyết co rút thật chặt, bao lấy vật nóng bỏng đang không ngừng tiến về phía trước, nàng ôm chặt đầu của hắn, cả người co quắp.

Tay của hắn đem nàng hạ thấp xuống hơn, cường bách miệng huyết căng thẳng nuốt lấy vật vừa to vừa dài, bao kín lấy vật nam tính ấy.

Nàng mỗi lần trùng xuống thì cũng cảm thấy tử cung của mình bị đội lên, hắn điên cuồng như vậy khiến cho nàng ngồi xuống càng thêm thâm nhập, bộ ngực sữa của nàng lay động kịch liệt, giống như ở lúc thi chạy vậy, làm cho hắn hưng phấn không thôi.

Cảm giác mình giống như ngồi ở trên một đoàn lửa nóng, tiểu đệ nóng rực thô to của hắc đâm vào khiến nàng có chút đau, lại có khoái cảm tê dại. Tại sao hắc luôn không chịu buông tha nàng?

Hắc ôm chặt lấy thân thể xinh đẹp, nhanh chóng có lực, cứng rắn, cuối cùng, một hơi toàn lực đâm vào bên trong, phóng ra cao triều.

“A! Tuyệt Nhi, em thật giỏi.” Gương mặt tuần tú hồng hào, vùi vào bộ ngực sữa trước mặt.

An Tuyệt Nhi, có chút thở dốc, nàng thật là điên mới có thể cùng hắc ở ngày ngoài cửa nhà ân ái, đều là tại cái tên đại ác lang này mê hoặc làm chuyện xấu.

“Thiên, em cần phải về.” Nàng tức giận nói.

Nàng thật là đưa dê vào miệng cạp a!

Buổi trưa hôm nay, tắm ôn tuyền xong, ăn bữa trưa, bọn họ vốn là ngồi trên ghế salon xem VCD. Thiên ở ngay trên ghế treu đùa nàng, hấp dẫn nàng không thể không cùng hắc làm việc.

Mà chàng vạng, vốn là muốn trở về nhưng mà Thiên thế nhưng lại bắt nàng đi đến sân cầu, gần chỗ để khăn tắm, ép nàng nằm trên bàn cầu cùng hắc ái ân. Thật quá đáng!

Đã thế, càng làm cho người ta cảm phần chính là, nàng thế nhưng cũng cảm thấy rất hưng phấn, kích thích. Còn đạt tới cao triều chứ. Mà bây giờ, mặc dù đã về đến cửa nhà, không nghĩ tới, nàng lại bị hắc ăn. Ai! Hắc kiếp trước nhất định là hòa thượng.

“Tuyệt Nhi, anh không muốn em về a.” Quân THánh Thiên ngậm vành tai của nàng, thanh âm trầm khấp khàn khàn, ở bên tai nàng nói.

“Không được! Ngày mai còn phải đi học mà!” Nàng đẩy hắc ra nhỏ giọng nói.

“Được rồi! Một lần cuối nữa nhé.” Hắc trong chớp lát ánh mắt tỏa sáng, vật kia ngay lập tức khổng lồ, sưng trướng lên, nhất quyết không buông tha hoa kính kia a.

“Không muốn! Người ta còn phải về nhà!” Nàng sợ hãi, từ trên đùi hắc nhảy xuống. Muốn mở cửa xe xông ra ngoài, nhưng không kịp rồi, Quân THánh Thiên đã từ phía sau bắt được hông của nàng, sét đánh không kịp, đâm vào hoa huyết, bắt đầu luật động.

Hắc không chút nào dè nén mình, dùng mãnh xâm phạm hoa huyết ướt nhẹp, bàn tay đang nắm eo thon của nàng đến ứ hồng.

“A.....” An Tuyệt Nhi hai tay bắt được tay cầm của cửa xe, cuồn loạn vùng đầu lên, mặc cho hắc cứng rắn ngang tàng từ sau tiến vào huyết đạo mềm mại. Tiếng rên rỉ không kìm nén ở trong xe vang lên, mà xe thể thao ở trong đêm tối bảo vệ, suông xã tứ phía trên dưới lay động.

Khe huyết chật hẹp, ướt nhẹp bao chặt lấy vật thể điên cuồng nóng rực. Thì ra nam nhân dè nén lâu như vậy, một khi đã phát tiết ra ngoài, sẽ giống như núi lửa bộc phát, càng không thể thu thấp. Mà tái phát cũng vẫn không thể thu thấp.

Vừa đáng thương vừa hạnh phúc a! Đêm tối với nàng tựa hồ đặc biệt kích thích. Mà chẳng có chừng mực.....

Một góc sân trường, có ba nữ sinh đang tụ ở chung một chỗ, nhỏ giọng bàn luận kế hoạch âm mưu xấu xa của mình.

Liên tiếp thất bại cùng với việc bị An Thắng Vô ác chỉnh, làm cho Phương Vô Mỹ càng thêm thống hận An Tuyệt Nhi, hơn nữa lại nhìn đến Quân THánh Thiên cùng An Tuyệt Nhi thời gian này càng thêm thân mật, càng thêm ghen ghét dữ dội.

“Lần này nhất định phải thành công!” Phương Vô Mỹ vẻ mặt hung ác, hướng về phía bạn tốt ở cửa nói.

“Chúng ta cũng sắp xếp xong xuôi, lần này An Tuyệt Nhi nhất định sẽ trúng kế.” Cổ Lợi phụ họa.

Một bên Diệp Lan, vẻ mặt nặng nề nhìn bạn tốt. Có cần thiết vì tranh đoạt một người đàn ông mà đùa bỡn dùng thủ đoạn sao? Tại sao không quang minh chính đại mà cạnh tranh chứ?

Nhưng nàng cũng không có nói ra suy nghĩ của mình, một mặt nàng nhất gan, một mặt nàng tin tưởng các nàng sẽ không nghe nàng nói. Ai! Chỉ có thể cầu nguyện các nàng sớm ngày tỉnh ngộ.

Chương 8.2

“Wow! Học trưởng thật lợi hại nha! Em lần đầu tiên mới thấy bộ dạng mềm mại như vậy của Tiểu Linh.” An Tuyết Nhi vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Từ Tiểu Linh đang tựa vào trong ngực Bạch Mộ Hiên, hai người bọn họ ở trong thư viện thân mật ôm hôn, dĩ nhiên, Bạch Mộ Hiên phải mất chút sức lực, mới làm cho Từ Tiểu Linh ngoan ngoãn há miệng.

Đột nhiên một cánh tay đưa qua che mắt An Tuyết Nhi.

“Tuyết Nhi, chớ nhìn lên người khác thân thiết, nếu như em muốn nhìn, chúng ta về nhà, hướng gương làm mấy lần, để cho em xem thật kỹ đến khi nào đủ mới thôi.” Quân Thánh Thiên không thích nàng nhìn chăm chăm nam nhân khác, hắn thuận tiện kéo nàng lui về phía sau.

Bởi vì sắp thi học kỳ, hai đôi tiểu tình lữ đều không hẹn mà cùng đến Đồ Thư Quán ôn bài, hai tên nam sinh cũng vì bạn gái mới đến. Mà hai người bọn họ ở trường nổi danh là thiên tài, nếu không phải vì hai nàng, bọn hắn ngay cả phòng tự học ở nơi nào cũng đều không biết.

Trong thư viện trường trung học Lan Hinh, phân chia ra nhiều phòng học, công cộng, đoàn thể, hai người và phòng cá nhân, để cho học sinh có thể theo nhu cầu mà lựa chọn, dĩ nhiên vì phòng ngừa loạn âm quấy nhiễu, nên trang bị thêm các thiết bị cách âm hiện đại.

“Ai nha! Thiên, buông tay! Em không thấy gì cả.” Bị Quân Thánh Thiên kìm chặt, kéo lui về phía sau, An Tuyết Nhi cước bộ không khỏi lảo đảo.

Kéo nàng đi một đoạn đường, hắn mới đỡ nàng xoay người đứng ngay ngắn lại.

“Tuyết Nhi, em muốn đi gian phòng nào?” Đứng ở chỗ phân phối phòng tự học, hắn mặc cho nàng lựa chọn gian phòng.

“Em muốn đi cái phòng ở góc kia.” An Tuyết Nhi quyết định chọn lấy một phòng học cá nhân.

“Ừ...” Trầm ngâm một lát, Quân Thánh Thiên nắm lấy tay của nàng, liền hướng một phòng học hai người ở góc khác đi tới.

“Thiên, người ta muốn học một mình! Anh dẫn em đi đâu vậy?” Mỗi lần cùng Thiên một chỗ cũng không có yên tĩnh, hắn nói muốn dạy nàng phương trình số học, cuối cùng lại dạy nàng phương trình tình ái a, dạy nàng như thế làm sao mà chuyên tâm học được?

“Anh cũng muốn học bài mà! Anh muốn chuyên tâm đọc sách.” An Tuyết Nhi bắt đắc dĩ sang phía bên phải ngồi xuống, lấy ra quyển sách chuẩn bị học bài.

“Ai!” Hắn ở bên người nàng ngồi xuống, lấy ra một xấp sách, hai chân hơi nâng lên, giống như đang nhìn báo đọc vậy, mặc dù bộ dáng nhẹ nhàng, nhưng ánh mắt cũng rất chuyên chú.

Hắn lại đổi một quyển sách, an tĩnh đọc, không có quấy nhiễu người bên cạnh.

An Tuyết Nhi có Quân Thánh Thiên ở bên, dường như khó có thể chuyên tâm, bất quá hắn không tiếng động làm bạn bên cạnh nàng, nàng cũng dần dần chìm vào nội dung của cuốn sách ấy. Mặc dù nàng không phải học sinh thiên tài, nhưng mà cũng rất chăm chỉ, khéo léo, thành tích luôn dẫn đầu đi trước.

Không biết qua bao lâu, Quân Thánh Thiên đột nhiên để quyển sách xuống, ưu nhã duỗi cái lưng mỏi.

Những quyển sách này thật là nhàm chán, bất quá cũng vì ứng phó cuộc thi, hắn không làm gì khác hơn là bắt đắc dĩ liếc qua chút! Dù sao An Tuyết Nhi sang năm cũng học đến, coi như là vì nàng học một chút.

Hắn nhìn An Tuyết Nhi đang cắm đầu vào quyển sách. Nàng thế nào không nhanh học xong đây? Ai! Hắn cũng phải an phận một tý, không muốn quấy nhiễu nàng.

Mới nghĩ như vậy, thanh âm của nàng liền vang lên, “Thiên, anh có thể dạy em làm đề số học này không? Đề này thật khó nha!” Nàng nhẹ cau mày, quay đầu hướng hẳn xin giúp đỡ.

“Không thành vấn đề, anh đang chờ để phục vụ em đây!” Quân Thánh Thiên vui vẻ đáp, mình lại có chuyện để làm rồi, hẳn đứng ở phía sau nàng, một tay tại trên bàn, cúi thấp người, đem mặt tựa vào bả vai của nàng, nhìn xuống đề mục liền cầm lấy bút trong tay nàng, một bên giải thích một bên tính toán, viết một đồng công thức cùng biểu thức số học ra giấy.

“Thiên, anh rất lợi hại nha! So với lão sư của em còn rõ ràng hơn!” Khi hẳn giải thích, An Tuyết Nhi rất nhanh liền hiểu đạo lý, liền mừng rỡ nói. Nàng ngây thơ, thật thông minh, nàng thật là hạnh phúc. Có bạn trai lợi hại như vậy!

“Một đề mục một cái hôn. Tuyết Nhi, hôn một chút đi!” Không buông tha bất kỳ cơ hội khinh bạc nào, hẳn lên tiếng đòi hỏi nàng.

“Được rồi!” An Tuyết Nhi vui vẻ, hào phóng trên gương mặt hẳn hôn xuống.

“Như vậy được chưa?” Nàng còn chưa có làm xong bài tập a!

“Cái này mà gọi là hôn sao, anh muốn chính là hôn lưỡi.” Hẳn một bộ nói nàng không có hôn, không bỏ qua chuyện này.

“Người ta còn phải đi học!” Nàng rất rõ ràng, vừa hôn hẳn xong. Hẳn nhất định sẽ không dừng lại.

“Mặc kệ, anh muốn em hôn anh.” Hẳn đem mặt áp sát, không cho nàng tránh thoát.

“Thật sao! Chỉ một cái thôi đó!” Nàng bất đắc dĩ đáp ứng. Sớm biết đã không hỏi hẳn rồi, thật là sắc tính không thay đổi! Quân Thánh Thiên được như ý, cười đến khoa trương, bèn ngồi trên ghế hướng An Tuyết Nhi, đầu gối chạm vào bắp đùi của nàng.

An Tuyết Nhi ôm lấy cổ hẳn, ngửa đầu ngậm lấy miệng hẳn, sau lại duỗi lưỡi liếm qua, nhưng Quân Thánh Thiên cũng không mở to miệng, mặc cho An Tuyết Nhi cố gắng cạy ra.

“Thiên.....” Nói muốn hôn lưỡi, hẳn lại không chịu hợp tác, này, nàng thế nào hôn đây?

Nàng vừa mở miệng, Quân Thánh Thiên liền nhanh chóng đưa tay lên đỡ lấy ót của nàng, hôn lên bờ môi đỏ mọng, cạy mạnh đưa vào miệng nhỏ ngọt ngào, cùng đầu lưỡi của nàng nhiệt tình dây dưa, chia sẻ nước miếng của nhau.

A! Tuyết Nhi lúc nào cũng có hương vị ngọt ngào như vậy.

(Yên Yên: Em chịu hai anh chị..... mvs... khuyến cáo ‘xin hãy đánh răng trước khi dùng cháo lưỡi ^_^’)

Kích Tình Tuyệt Sắc- Chương 08- part 2

Chương 8.3

An Tuyết Nhi mê man ôm lấy cổ của hẳn, ngẩng đầu đón nhận nụ hôn nóng bỏng. Nàng không cách nào tự chủ được, ngay cả khi bị hẳn ôm đến trên đùi lúc nào cũng không biết.

Hẳn kéo áo sơ mi của nàng ra, một tay từ dưới đưa vào bên trong áo, động tác thuần thục cởi ra áo lót, lấy tay bao lấy bầu vú đầy, dùng sức như muốn nặn ra sữa.

An Tuyết Nhi ngẩng đầu thở khê, nàng cong người lên, đầu vú thẳng tiến vào sâu trong miệng của hẳn, hạ thân bị dục hỏa hành hạ khó chịu, cũng khó nhịn mà vuốt ve bắp đùi của hẳn.

Quân Thánh Thiên không muốn làm vật kiên đỉnh sưng to phải nhẫn nại, hẳn tự tay xé roạc quần lót của nàng, tách ra cánh hoa ướt át, động thân đem dục hỏa cương cứng, cắm vào chỗ kín chặt khít, ôm thân thể nàng kích tình luật động.

“A.....” cho dù đã hoan ái vô số lần, nhưng nàng vẫn không chịu được cảm giác đột nhiên bị đâm vào, hướng chỉ mỗi lần hẳn đều giống như mãnh thú, va chạm mãnh liệt, mà khe huyết của nàng, vô cùng đáng thương phải tiếp nhận tiểu đệ khổng lồ của hẳn. Mê mị mà cắn môi dưới, cảm thụ khoái cảm cùng đau đớn.

Hắn một tay ghì chặt hông của nàng, để cho nàng phối hợp tiết tấu nhanh chóng hơn, một tay lại đưa đến chỗ bọn họ giao hợp, chạm vào chỗ mẫn cảm, để cho nơi ấy phân bí ra nhiều ái dịch bôi trơn hơn. Khoái cảm nhanh chóng thay thế cảm giác bị xuyên qua đau đớn, này say mê trên dưới nhích người, để cho hạ thân kia mang đến cho nàng khoái cảm tuyệt vời. Ngọt ngào, hưng phấn cùng thở dốc, tràn ngập trong phòng tự học.

Quân Thánh Thiên ở trên thân thể nhu mỹ mềm mại đang ra sức dùng lực đi lên đỉnh, để cho hoa kính nhạy cảm co rút lại run rẩy.

“Ừm.....” Hạ thân khổng lồ. cứng rắn, lấp đầy khe trật hẹp, thật sâu chống đỡ ở lần cuối, vừa nhanh, vừa cuồng dã ma sát cánh hoa mềm mại, không chừng mực chạy nước rút, khiến cho nàng không chịu nổi, toàn thân co rút đạt tới cực điểm, mềm yếu ở trên vai hắn, mặc hắn tiếp tục nắm hông của nàng luật động. Quân Thánh Thiên bị khoái cảm tích lũy kích thích tăng nhanh động tác, không chút lưu tình ra vào tận hừng phát tiết dục vọng. Rốt cuộc, ở lần cuối cùng, sâu kín nhất của nàng, lửa nóng tinh dịch phun ra

An Tuyết Nhi cả người vô lực, mị nhân như si như say mở ra, nàng dùng ngón tay chà xát ngực Quân Thánh Thiên.

“Thiên, anh lại quên không mang bao nữa!” Nàng vẫn biết hắn luôn chuẩn bị rất nhiều bao cao su bên người đề phòng bất cứ tình huống nào, nhưng lúc hắn hưng phấn liền quên luôn, đặc biệt là càng ở những nơi nguy hiểm, càng dễ dàng quên.

“Đều tại em quá mê người, hại anh không thể dời được mà muốn ăn, căn bản là quên mất, lần sau anh sẽ nhớ.”

“Anh mỗi lần đều nói như vậy, kết quả còn không phải là quên luôn đấy sao.” Nàng ngọt ngào cong môi, hoài nghi hắn căn bản không thích mang thứ kia, lại làm cả hai phải đề phòng. Cũng may mẹ ở phương diện này giúp nàng rất nhiều. Mặc dù nàng rất muốn có một cái bảo bối lớn lên giống Thiên, nhưng nàng biết bây giờ còn chưa phải lúc.

“Vậy em lần sau ở bên ngoài đừng có câu dẫn anh, làm anh không kịp dời được khi về nhà tịnh hỏa.” Ở trong mắt Quân Thánh Thiên, mỗi động tác mờ ám của An Tuyết Nhi đều khả ái động lòng người, khiến cho hắn không tự chủ được mà hoàn toàn tan rã, trong lòng tràn đầy ý muốn ngay tại chỗ đoạt lấy nàng.

“Người ta câu dẫn anh lúc nào chứ? Em rất chăm chỉ ở đây đọc sách nha!”

“Còn nói không có, em bây giờ không phải đang chu mỏ là ám hiệu anh hôn em hay sao?” Hắn chăm chăm nhìn đôi môi đỏ mọng khiêu gợi, khép khép mở mở lâu bầu, cảm thấy một cỗ nhiệt lưu đang từ từ rót vào hạ bộ. Tiểu yêu tinh này thật biết dụ dỗ người ta phạm tội!

“Anh nói loạn, đây đại biểu là bất mãn, mới không phải câu dẫn!” Nàng nũng nịu, nói hắn nguy hiểm, cái miệng nhỏ không khỏi cong cao hơn, nhưng thất hắn không có phản bác nàng, lại chỉ nhìn chăm chăm nàng, nàng nhin không được mà chà xát cơ ngực bẽn chác của hắn, để cho hắn dời đi tầm mắt đang nhìn về phía nàng.

“Tuyết Nhi, chúng ta làm thêm một lần nữa được không?”

10. Chương 9

Kích Tình Tuyệt Sắc- Chương 09- part 1

Chương 9.1

Quân Thánh Thiên hai tay đút ở túi quần, bước chân nhẹ nhàng đi về phía vườn hoa nhỏ.

Tuyết Nhi sao lại có hăng hái hẹn hấn tới nơi này? Không phải muốn trực tiếp đi liên hoan hay sao? Sẽ không phải muốn dành cho hấn cái gì bất ngờ đấy chứ? Đã mấy ngày không có chạm đến nàng, làm cho hấn chứa đựng rất là nhiều đạn dược, giờ đang muốn phát tiết đây! Đột nhiên một hồi tiếng thét thê thảm cùng tiếng hô của nam nhân truyền đến, hấn mặc dù không thích xen vào, nhưng mà tiểu thiên sứ khả ái của hấn sắp gặp mặt rồi, hấn cũng không hy vọng có người ở bên cạnh quấy rầy bọn họ nói chuyện yêu đương. Ba thiếu niên bộ dáng bất lương, treo lên mặt nụ cười dữ tợn, đang khi dễ một nữ sinh khóc sụt sùi, lệ rơi đầy mặt, dùng sức xé rách áo nàng, vô lễ với thân thể của nàng.

“ Không muốn..... Buông ta ra! Cứu mạng a!” Nữ sinh bị kèm hai bên hai khóc rất thảm đạm đáng yêu, dáng dấp ngược lại rất diễm lệ.

“ Không cần kêu, không có ai đến phá hư hảo sự của đại gia đâu, cô em chấp nhận đi!” Tên nam sinh tự xưng là lão đại há mồm cười to, nhìn xuống nửa thân trần đầy đả của nữ sinh kia, cúi đầu hôn lên bả vai của nàng.

“A! Cứu mạng a.....” Tiếng kêu thê thảm lần nữa vang lên.

“ Uy! Các người có lầm hay không? Ban ngày ban mặt ở trong vườn trường khi dễ nữ sinh.” Quân Thánh Thiên khoanh tay vòng ở ngực, không tán thành lắc đầu.

“ Người là ai? Dám trông nom chuyện của lão tử!” Lão đại mặt khó chịu xoay người nhìn về phía Quân Thánh Thiên.

“ Người không có tư cách biết tên của ta, mau thả nữ sinh kia ra, rút khỏi nơi này, nếu không, thì theo ta luyện quyền đi!” Quân Thánh Thiên nhàn nhã nói, nhưng ánh mắt lại rất bén nhọn.

“ Hồn dẫn, người chán sống hả, để cho lão tử đến giáo huấn người.” Vừa nói, lão đại liền hướng Quân Thánh Thiên xông tới.

“ A, a.....” Thanh âm so với tiếng thét của nữ sinh kia còn chói tai, thê thảm hơn nhiều.

Quân Thánh Thiên trái một quyền, bên phải một chân đối phó với lão đại, cùng đánh hai tên còn đồ chạy tới, ba nam sinh thay phiên nhau bị đánh đến sưng mặt sưng mũi, ngã trên mặt đất.

“ A! Tay của ta bị gãy rồi!” Lão đại đau đến tê cả ra quần, nhìn cánh tay của mình cong rũ xuống.

“ Còn không mau rút đi, có phải muốn gãy thêm mấy đoạn nữa không?” Quân Thánh Thiên giống như quỷ Satan đoạt mệnh, nghiêm nghị nhìn chằm chằm bọn họ.

Ban am sinh bị dọa cho sợ hãi ngã trái ngã phải, lao ra ngoài trường, một khắc cũng không dám dừng lại thêm giây phút nào nữa.

Ở góc, nữ sinh mỹ lệ lấy tay che kín bộ ngực phơi bày của mình, vẻ mặt sung bái chạy đến trước mặt Quân THánh Thiên.

Lúc này An Tuyết Nhi đang vui vẻ hưởng vườn hoa đi tới, nhưng ánh mắt thấy cảnh tượng này làm cho nàng sửng sốt, mặc dù không thấy rõ ràng khuôn mặt kia, nhưng nàng nhận được bóng lưng của Quân THánh Thiên.

“Cám ơn người đã cứu ta, nếu không phải người vừa lúc đến, ta..... Ta nhất định sẽ bị.....” Vừa nói, nàng lại bắt đầu khẽ nắc run rẩy, phảng phất đối với chuyện mới phát sinh còn kinh hoảng không dứt.

“Không sao, người nhanh về nhà đi!” Quân THánh THIên trấn an nàng.

“Nhưng là ta.....” Nàng ôm chặt thân thể ở trong gió rét.

“Người trước mắt, mặc áo khoác của ta vào đi!” Hấn cõ xuống áo khoác đưa cho nàng.

“Cám ơn người, người là một người tốt. Ta còn chưa biết tên của người?” Nàng cảm động mặc áo khoác của hấn vào, ngửa lên khuôn mặt nhỏ nhắn đến gần hấn.

Quân THánh Thiên theo phản xạ sẽ lui ra xa nàng, nhưng thân thể nàng thoát một cái sẽ ngã xuống, khiến hấn vội vàng tiến lên trước giữ lấy hai cánh tay của nàng.

An Tuyết Nhi thiếu chút nữa kinh hô lên, vẻ mặt không dám tin nhìn Quân THánh Thiên ôm lấy nữ sinh kia, nháy mắt huyết dịch giống như bị hút hết, tâm tính thiện lương, lúc này bắt đầu tê liệt, co rút đau đớn.

Nàng ngơ ngác đứng ở đằng xa, linh hồn khi thấy bọn hấn ôm nhau dường như bị hủy diệt, nàng thật muốn chạy khỏi nơi này, nhưng hai chân không có lực để di động, chỉ có thể khuôn mặt trắng bệch nhìn bọn họ.

“Người có khỏe không?” Quân THánh Thiên nhìn nữ sinh vẻ mặt không có chút máu trước mắt.

“Thật xin lỗi, ta nhất thời choáng váng, toàn thân vô lực.” Nàng muốn đứng ngay ngắn, nhưng không ổn liền ngã vào trong ngực của hấn.

Hấn chỉ có thể ôm lấy nàng, để tránh cho việc nàng bị té trên đất.

“Ta đỡ người đi!” Đành làm người tốt đến cùng vậy.

“Cám ơn người, nhưng là ta.....” Nàng ngượng ngùng nhìn hấn, ấp a ấp úng nói không lên lời.

“ Nếu như người ngại, hay là ngồi ở trên ghế nghỉ ngơi một lát.” Quân Thánh Thiên không kiên nhẫn nói. Hấn còn đang chờ An Tuyết Nhi a!

“ Cảm ơn người, nhưng là ta đi không được.” Nàng làm ra bộ dáng rung động lòng người, ngửa đầu nhìn Quân Thánh Thiên.

“ Ta ôm người đi!”

“ Cảm ơn người.”

Hấn ôm ngang nàng lên, hướng ghế đá duy nhất trong vườn hoa đi tới, vừa để nàng xuống liền muốn rời đi, hấn hiện tại nhưng là hoa đã có chủ, không hy vọng lúc An Tuyết Nhi tới sẽ hiểu lầm.

“ Ngại quá, mắt của ta có chút đau giống như là bị cái gì đó bay vào, có thể phiền toái người xem giúp ta được không?” Nàng xấu hổ lễ độ yêu cầu.

(Yên Yên: Xấu hổ cái gì chứ... haiz... ta đọc đến đây chỉ mún phang cái mặt mệt của mụ này.... Anh Thiên a... đến giờ vẫn còn đang lo chị tới sẽ hiểu lầm... ai biết... chị thấy hết rồi...haiz haiz....)

“ A!” Hấn cũng không cảm thấy có gì không ổn, liền khom lưng giúp nàng xem ánh mắt một chút.

“ Không có gì!” Hấn nhìn thật lâu, cũng không phát hiện bất kì dị vật nào.

“ Có thật không? Nhưng thật đau đó!”

Quân Thánh Thiên hảo ý giúp nàng kiểm tra mắt, động tác đó, nhìn ở đằng sau, sẽ giống như hấn khom người hôn nàng.

An Tuyết Nhi nhìn thấy Quân Thánh Thiên ôm nàng kia, đã muốn không nhịn được, muốn xông đến đẩy hai người bọn họ ra, giờ lại thấy hấn hôn nàng ta, nàng chỉ cảm thấy tâm tính thiện lương đau thật đau, thân thể không tự chủ được mà run rẩy.

Khuôn mặt nhỏ nhắn thống khổ nhìn hai người kia ở trong vườn hoa ngọt ngào, nước mắt tuyệt vọng rơi xuống, cũng không chịu nổi thêm được nữa, nàng xoay người dùng hết sức lực, chạy như điên ra khỏi địa phương làm nàng tan nát cõi lòng.

“ Người có muốn hay không ta báo cho người nhà tới đón người?” Quân Thánh Thiên một lòng nhớ thương An Tuyết Nhi. Nàng thế nào còn chưa tới đây? Nhất định là bị cái tiểu ác nữ Từ Tiểu Linh quấy rối nàng.

“ Ta tốt hơn nhiều rồi, có thể phiền người đỡ ta tới phòng chăm sóc sức khỏe không?” Ha ha, trùng kếp rồi, Phương Vô Mỹ nhìn thấy thân ảnh An Tuyết Nhi chạy như điên, đáy lòng âm thầm cười gian.

Sau khi Quân THánh Thiên đỡ Phương Vô Mỹ đến phòng chăm sóc sức khỏe, liền nhanh chóng trở lại vườn hoa, hần sợ An Tuyết Nhi đến mà không thấy hần, nhưng là hần vẫn trái chờ phải đợi. Chính là đợi không được thân ảnh xinh đẹp kia, cuối cùng hần quyết định đền phòng học tìm nàng.

Trường học sau khi thi xong trở lên trống không, không có lấy một nửa thân ảnh. Gương mặt tuần tú của hần không khỏi nổi lên thần sắc lo lắng. Tuyết Nhi rốt cuộc đang ở nơi nào?

Chương 9.2

Cõi lòng An Tuyết Nhi tan nát, thần chí không rõ đi ra ngoài trường, nước mắt càng không ngừng chảy xuống, tầm mắt trở nên mơ hồ. Nàng đối với người đi đường chỉ chỉ chỗ chỗ coi như không thấy, những hình ảnh làm nàng đau lòng, cứ tái diễn ở trong đầu.

Giống như một cái xác không hồn, nàng vừa về đến nhà, chỉ muốn tìm người an ủi, nhưng lúc này mới nghĩ tới, người trong nhà đều xuôi phía Nam du lịch.

Nàng về phòng mình khóc ngã xuống giường, ở bên ngoài lệ cứ vô thức tuôn rơi. Nhưng khi một mình về tới nhà, nàng mới cảm nhận được tư vị phản bội như thế nào, nàng ôm chặt chăn bông lên tiếng khóc.

Tại sao Thiên lại phản bội nàng? Tại sao? Chẳng lẽ hần thương nàng tất cả đều là giả dối hay sao?

Thì ra tư vị tan nát cõi lòng là như thế này, thật khổ, tâm tính thiên lương thật đau, không có ai tới cứu nàng..... Không có ai.....

Từng tiếng khóc làm cho người ta chua xót, đứt quãng từ trong chăn truyền ra. Khuôn mặt nhỏ nhắn của An Tuyết Nhi khóc đến đỏ ửng, hốt hoảng đem mình cuộn tròn trong chăn, muốn tìm cho mình một chút lực bảo vệ.

Vậy mà tâm hung hăng gõ nát, làm thế nào cũng đuổi không đi, quán vòng quanh nàng, nàng bị cảm giác đau lòng ép tới không thở được.

Nếu như yêu là như vậy đã thương người, nàng không muốn yêu lại. Giờ khắc này, hi vọng của nàng nháy mắt hóa thành bọt nước, không cần phải tiếp nhận cánh cửa lòng thống khổ, đau...

Đột nhiên, tiếng chuông điện thoại âm âm vang lên, An Tuyết Nhi sợ hãi, vội né tránh như quái vật, che lỗ tai không ngừng lắc đầu, nàng muốn mặc kệ tiếng chuông một nhọc kia, nhưng tiếng chuông ấy lại vang không ngừng, nàng xúc động, đứng dậy nhổ hết dây điện thoại.

Không muốn! Nàng không muốn bị hành hạ.

Tiếng gõ cửa đột ngột vang lên, làm cho An Tuyết Nhi sợ hết hồn.

“ Tuyết Nhi tiểu thư, người không sao chứ? Quân thiếu gia gọi điện thoại tìm người.”

“ Ta không nhận!” Nàng hét to.

“ Vậy tôi nói cho cậu ấy biết cô ngủ rồi, có được hay không?” Lâm tẩu nói. Nàng đoán chắc, cô dâu mới nhất định là giận nhau.

“ Hảo.....” Nàng nhỏ giọng đáp ứng. An Tuyết Nhi cứ khóc đến khi ngủ, nửa đêm ác mộng làm tỉnh lại lại tiếp tục khóc.

Tâm phiền ý loạn, Quân Thánh Thiên sau khi bị An Tuyết Nhi lỡ hẹn, trước tiên là ở xung quanh trường tìm kiếm nửa ngày, cuối cùng không tìm được, hắn mới đi tìm Từ Tiểu Linh và Bạch Mộ Hiên, nhưng An Tuyết Nhi cũng không có ở đó.

Từ Tiểu Linh nói cho hắn biết chuyện An Tuyết Nhi nhận được tờ giấy, hắn lúc này mới cảm thấy chuyện có chỗ bất thường, có người giả mạo chữ của bọn hắn, hẹn bọn hắn ra vườn hoa gặp nhau.

Tuyết Nhi có phải hay không hiểu lầm hắn cùng nữ sinh kia? Nghĩ như vậy, hắn không khỏi tức giận, nàng đối với hắn không tín nhiệm, hắn quyết tâm cho nàng một cái xử phạt nho nhỏ, để cho nàng khổ sở cả đêm rồi mới giải thích cho nàng.

Nhưng vừa nghĩ tới An Tuyết Nhi sẽ khổ sở, hắn liền tâm loạn như ma, đau lòng.

```
< style="text-align: center; text-transform: none; background-color: #ffff; text-indent: 0px; margin: 0px 0px 15px; outline-style: none; outline-color: invert; outline-width: 0px;">
```

11. Chương 10 The End

Kích Tình Tuyết Sắc- Chương 10(End)

Chương 10 (H+)

Tinh thần An Tuyết Nhi dị thường kích động, nàng đi tới phòng hiệu trưởng, run rẩy mở cửa, liền thấy Quân Thánh Thiên đang ngồi ở trên ghế da rộng rãi xử lý công việc.

Nàng nhờ Từ Tiểu Linh giúp nàng đưa tin cho hắn, muốn hắn tới đây đợi nàng. Thật ra thì, đây là nàng cùng với Tiểu Linh bàn bạc, muốn cho Thiên hồi tâm chuyển ý.

Khóa cửa lại, nàng từ từ đi tới trước bàn, hít một hơi thật sâu, liền đem tiếng lòng đã luyện rất nhiều lần chậm rãi nói ra.

“ Thiên, em..... Rất nhớ anh, trong mấy ngày na em cảm giác được tình yêu của em đối với anh vô cùng sâu đậm, còn có giữa chúng ta từng ly từng tý cũng làm cho em hết sức hoài niệm.

“ Em... muốn xin lỗi anh về chuyện ần trước, nếu em tín nhiệm anh, như vậy sẽ không có hiểu lầm xảy ra. Em rất yêu anh, em biết anh cũng yêu em. Anh có bằng lòng cho em cơ hội để em bù đắp lại cho anh không?”

“Em nghĩ bù đắp cho tôi thế nào?” Quân Thánh Thiên chuyển qua ghế ngồi, nhìn khuôn mặt mỹ lệ ngày đêm nhớ mong, mặt không đổi sắc hỏi.

“ Em hôm nay, là..... là muốn mặc anh xử trí, nơi này là địa phương lần đầu tiên chúng ta gặp nhau, cho nên đặc biệt có ý nghĩa. Em....., anh muốn em như thế nào em liền như thế.” Nói xong, mặt nàng liền đỏ bừng cúi xuống, không dám ngênh đón ánh mắt nóng rực của Quân Thánh Thiên.

“ Tôi cũng không muốn gì cả.” Quân Thánh Thiên nín thở nói dối, đây là thỉnh cầu cực kỳ mê người mà hắn nghe thấy.

“ Thiên, anh đừng như vậy! Em về sau nhất định sẽ hoàn toàn tin tưởng anh, nghe lời anh, chúng ta cùng hòa hảo như lúc ban đầu có được không?” An Tuyết Nhi luống cuống, bản tính làm nũng của tiểu nữ nhân tận tình thể hiện.

“ Tôi nhưng là, được, bất quá tôi có một điều kiện.” Ha ha..... con cá mắc câu.

“ Anh nói đi,c ái gì em cũng đáp ứng.” Nàng nguyện ý làm bất cứ chuyện gì để đổi lại tình yêu của Quân Thánh Thiên với nàng.

“ Thật là cái gì cũng đáp ứng?” Hắn giống như Quỷ Satan xấu xa.

“ Thật! Chỉ cần anh vui vẻ, em cái gì cũng đồng ý.” Nàng gật đầu một cái, đôi mắt mở lớn làm rung động lòng người, nhìn chăm chú vào Quân Thánh Thiên.

Quân Thánh Thiên chẳng qua là tà ác dựa vào ghế da, cũng không nhúc nhích đưa mắt nhìn thân hình mảnh mai kia.

“ Làm người hầu của tôi một tuần lễ, bất luận tôi muốn cái gì em cũng không thể cãi lệnh.” Hấn giảo hoạt nói ra yêu cầu, trên mặt mặc dù không tỏ vẻ gì, nhưng trong mắt lại lóe ra nụ cười nồng đậm.

“ Không thành vấn đề, vậy chúng ta có thể giống như trước kia không?” An Tuyết Nhi cõi lòng đầy mong chờ nói, nàng thật hoài niệm cái người thích khi dễ nàng, lại rất yêu thương nàng – Quân Thánh Thiên.

“ Nhưng là, bắt đầu từ hôm nay trong một tuần lễ, em chính là nô lệ của tôi. Đến đây đi!”

Nàng chạy đến trước mặt hấn, không thể chờ đợi ngồi vào trong lòng hấn, ôm ngực hấn, cùng hấn ôm nhau thật chặt.

“ Thiên, người ta thật nhớ, rất nhớ anh đó! Anh có nhớ em không?”

“ Có, anh nhớ em, nghĩ đến tâm cũng đau. Hơn nữa ban đêm, tiểu đệ đệ của ta càng thêm khóc nhớ em nha!” Tay hấn ma sát chiếc cằm nhu nộn của nàng.

“ Ghét, người ta cũng năm mơ thấy anh mấy lần!” Nàng thẹn thùng không dứt.

“ Tuyết Nhi, hôn anh.” Quân Thánh Thiên ra lệnh cho nàng.

An Tuyết Nhi ngoan ngoãn ôm cổ hấn, hôn môi cùng đầu lưỡi, nóng rát cùng hấn quần quít.

Quân Thánh Thiên, một đôi bàn tay không yên phận, vuốt ve thân thể mềm mại trong ngực kia, cuối cùng không nhịn được, dùng sức gỡ áo sơ mi của nàng, nút áo rơi đầy xuống mặt đất.

“ Tuyết Nhi.....” Hấn mê muội nhìn áo ngực trong suốt hấp dẫn trên người nàng, đầu vú chống đỡ bởi lớp vải mỏng.

Cúi đầu hôn lên đầu vú béo mập, hấn đói khát dùng sức gập cắn, cùng đưa tay nắm lấy đầu vú bên kia, thả sức mà nắm bóp vuốt ve.

An Tuyết Nhi ngẩng đầu thở hổn hển, nàng tưởng niệm Thiên, cùng hấn đụng chạm cuồng nhiệt muốn điên rồi, nàng đưa tay luồn vào trong tóc của hấn, nắm chặt gáy của hấn.

Đột nhiên Quân Thánh Thiên buông nàng ra, đẩy nàng đứng lên

“Đứng lên!”

An Tuyết Nhi còn trầm mê bởi hấn vuốt ve, chợt bị hấn gọi cho một đầu nước lạnh đứng lên.

“Thiên, sao thế?” Đôi mắt to sáng của nàng tối sẫm, tràn ngập tình dục cùng mê hoặc. Toàn thân khát vọng cùng hân vuốt ve. Chẳng lẽ hân không muốn nàng sao?

“Em là nô lệ của anh, như vậy anh muốn em đặc biệt một chút. Trước tiên cởi quần áo của em xuống.” Hân ta khí ra lệnh.

An Tuyết Nhi xấu hổ từ từ cởi áo sơ mi của mình xuống, nịt vú cùng quần, sau đó, lấy tay che ngực đứng ở trước mặt hân, giống như tiểu xử nữ muốn dâng hiến cho tà ma nam nhân.

“Tiểu tặc cởi, còn có không cho phép che kín!” Quân Thánh Thiên bá đạo chỉ thị, An Tuyết Nhi ngọc thể ở ánh mặt trời chiếu xuống, có vẻ càng thêm trong suốt.

Bộ ngực sữa tuyết trắng hé ra hai đóa hoa hồng xinh, tóc dài tà tà ở trước ngực, nụ cười xinh đẹp lại đỏ bừng, phong môi khẽ mở phảng phất như chờ nụ hôn nóng bỏng của hân, mà trên người nàng chỉ mặc một quần lót màu đỏ, khiến nàng mê người, ngon miệng hơn.

“Đây là người ta vì bù đắp lại cho anh mới mặc quần lót đặc biệt, không..... cởi nữa!” Nàng buông tay ra, thanh âm khẽ run.

“Quần lót đặc biệt!” Hân nâng mày rậm lên, lại liếc xuống quần lót, trừ bên người tương đối hấp dẫn, cũng không nhìn ra chỗ đặc biệt nào.

“Nếu không anh sờ thử xem.” Sắc mặt nàng đỏ bừng hai mắt nhắm chặt, thân thể run gát gát. Lần này vì muốn níu lại tình yêu, nàng chỉ có thể hy sinh cái tôi, bất cứ giá nào!

Quân Thánh Thiên buồn cười nhìn nàng giống như đang chờ đợi tử hình, vươn tay sờ lên quần lót, hân trước tiên dọc theo ma sát, sau đó chậm rãi trượt vào bắp đùi, cuối cùng chuyển qua đùi hoa.

Di, a! Thì ra Tuyết Nhi vì hân, mặc vào quần lótsexy ở giữa có một cái lỗ hồng, để hân có thể không cần cởi quần lót xuống mà trực tiếp tiến vào trong cơ thể nàng, khó trách nàng then thùng thành như vậy.

Thu tay lại, hân ngồi trở lại ghét nhìn thân thể mềm mại trần truồng. Hân nên từ đâu để bắt đầu hưởng dụng đại tiệc mỹ vị này đây?

An Tuyết Nhi cảm thấy rất kỳ quái, tại sao Thiên không giống như Tiểu Linh nói lập tức sẽ áp đảo nàng, ngược lại thu tay? Nàng từ từ mở mắt, đối mặt với ánh mắt chăm chú ôn nhu của Quân Thánh Thiên. A! Hân còn yêu nàng! Hân dùng loại ánh mắt say mê chăm chú nhìn nàng. Giờ khắc này toàn bộ trên đời phảng phất chỉ còn lại hai người bọn họ, không còn có những người khác, sự vật khác có thể đem ánh mắt của bọn họ dời đi.

“ Tuyết Nhi, thay anh cởi quần áo.” Quân THánh Thiên thanh âm trầm thấp vang lên.

An Tuyết Nhi hít sâu một hơi, đưa tay thay hần cởi cà vạt xuống, sau đó cởi nút áo. Cởi xuống áo sơ mi, sau đó từ từ rút dây thắt lưng của hần ra. Đột nhiên nàng ngừng lại, thẹn thùng nhìn về phía hần.

“ Tiếp tục!”

Nàng quỳ xuống thay hần bỏ đi tất, giống như một tiểu tỳ nữ quỳ gối ở giữa hai chân hần, tư thái hết sức mập mờ. Nàng ngẩng đầu lên nhìn hần, mà hần chẳng qua là nhướn mi ý bảo nàng tiếp tục cởi.

Liếc mắt nhìn lên quần của hần, bàn tay nhỏ bé run rẩy cởi khóa quần hần xuống, không thể tránh khỏi nhẹ nhàng ma sát vật nam tính đang cương đỉnh, làm cho Quân Thánh Thiên hít vào một hơi.

Quân Thánh Thiên khẽ nâng lên cặp mông căng đầy, để An Tuyết Nhi cởi quần của hần xuống, Tuyết Nhi mờ mịt, lại tựa như nhìn hần, mà hần lại thông dong câu khôi cười xấu xa. “ Tiếp tục!”

An Tuyết Nhi bất đắc dĩ đi đem thân thể hơi cúi về phía trước, thay hần cởi xuống quần lót, vật khổng lồ kia liền xuất hiện trước mặt nàng làm cho nàng thẹn thùng vội vàng nhắm mắt.

“ Tuyết Nhi, sờ anh!” Thanh âm của hần đè nén, kể từ sinh nhật hần, đêm hôm đó thấy An Tuyết Nhi mặc tất lưới, hần liền ảo tưởng có ngày nàng sẽ đi giày cao gót, mặc tất chân màu đen hấp dẫn, quỳ ở trước mặt hần đem của hần ngậm vào trong miệng.

Nàng sợ hãi đưa tay cầm lấy phái nam của hần, càng không ngừng ở trong lòng niệm. Không cần khẩn trương! Không cần khẩn trương! Đem hình ảnh ở trong phim dùng trên người hần là được rồi, nàng có thể làm được. Nàng trước dùng tiểu thủ ở vật thể to và dài căng cứng của hần cầm lấy, trên dưới ma sát ôn nhu...

“ Hôn anh.” Quân Thánh Thiên khàn khàn mở miệng, hai tay nắm chặt hai ghế, khắc chế dòng nước chảy xiết của mình.

Nàng nghe lời hần, hé miệng đưa ra cái lưỡi màu hồng, nàng giống như liếm kém liếm qua hần, đem phái nam của hần làm ướt át, lại hôn lên cái cứng rắn, dùng lực nhỏ để mút, đồng thời hai tay ma sát.

“A!” Hần phát ra tiếng rên rỉ hết sức đè nén. Trời ạ! Miệng nhỏ nhắn của Tuyết Nhi trêu chọc hần thật thoải mái, thật muốn bộc phát.

“ Tuyết Nhi..... Ngậm vào đi!”

An Tuyết Nhi thấy gương mặt hắn say mê, lại ngoan ngoãn đem vật nam tính ngậm vào trong miệng phun ra nuốt vào, mà tay nhỏ bé cũng sờ hươg nam tính cuối cùng, xa nắn tỉ mỉ từng lớp da thịt, thăm dò điểm mẫn cảm của hắn.

Nàng ở giải đất nhảy cảm của mông hắn qua lại nhẹ nhàng, mang cho hắn khoái cảm mạnh hơn. Đây chính là mẹ cùng Tiểu Linh nói cho nàng biết một chút tiểu kỹ xảo, vì lầy lòng Thiên muốn nàng làm bất cứ chuyện gì đều được.

“Nha..... Tuyết Nhi..... Lại dùng lực một chút.....” Hắn nhanh bị bàn tay nhỏ bé của nàng làm điên rồi, nàng ở điểm nhạy cảm của hắn tha hồ phủ lông, hắn may khắc chế không được mình. Hắn tự tay bắt lát đầu của nàng, để cho nàng đem vật to lớn ngậm vào sâu hơn.

Cảm giác được phái nam vừa to vừa dai ở trong miệng rung động, nàng di động, thành tiết tấu phun ra nuốt vào, vậy mà hắn vẫn cảm thấy chưa đủ, ôm lấy đầu của nàng, để cho hắn ở trong miệng nàng trườn động nhanh và sâu hơn. Bị hắn cứng rắn nhét đầy vào trong miệng, nước miếng trong miệng nàng chảy dọc ra tới cổ, cũng thấm ướt trướng đại lửa nóng, nhưng nàng vẫn còn dùng tay cùng miệng để lấy lòng Quân Thánh Thiên, mặc dù hàm răng bắt đầu tê dại, cái miệng nhỏ nhắn cũng bị hắn khổng lồ đâm hết vào sâu rất khó chịu.

“Tuyết Nhi..... Em thật giỏi.....” Quân Thánh Thiên khê hô lên, cái miệng nhỏ nhắn của nàng cùng ma thủ làm cho hắn hưởng thụ cực lớn, hắn cảm thấy chất lỏng nóng rực của mình cũng nhanh lao ra.

Quả nhiên, ở mấy lần trườn động mạnh mẽ, hắn nhanh chóng rút vật kiên đỉnh ra, đem dịch nước nóng bỏng phun ở bộ ngực cùng trên mặt của nàng, sau đó lẳng lẳng nằm trên ghế, nhắm mắt cảm thụ cao triều rực rỡ màu sắc từ từ thối lui.

An Tuyết Nhi ngồi dưới đất thở hổn hển, lấy tay lau đi tinh dịch của hắn, giữa đầu thấy gương mặt đầy khoái ý của Quân Thánh Thiên, nàng cũng hơn hớn, nâng lên nụ cười. Thì ra nàng cũng có thể chủ động mang cho Thiên khoái cảm kịch liệt như vậy!

Quân Thánh Thiên mở mắt, kéo giai nhân ngồi trên mặt đất, để cho nàng ngồi trên bàn làm việc rộng rãi, sau đó tách hai bắp đùi tuyết trắng ra, nhìn lỗ hồng ở quần lót lộ ra hoa huyệt, màu đen quần xoắn làm đẹp hoa huyệt thần bí, mang mãnh liệt hưởng thụ cho thị giác của hắn.

Đem hai chân An Tuyết Nhi vắt trên va, nhìn thẳng chỗ kín lóe sáng mê người, hắn giầy vò hông lên cánh hoa, liếm láp qua lại, há mồm dùng sức bú đài hoa, mút chất mật vào.

< style=“”text-align:” center;=“”>

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/kich-tinh-tuyet-sac>